

ens 19

REVISTA D'INFORMACIÓ DE SANT POL DE MAR

RICARD ESTOL

*Joves al Curset de Fotografia
Casal d'Estiu 96*

ELS JOVES A SANT POL

El jovent: un gran potencial que cal aprofitar.

Una de les etapes més difícils de la vida de qualsevol persona és sens dubte l'adolescència o joventut. Algú va comparar aquesta etapa vital amb l'època de les inundacions dins un cicle anual d'un país on hi hagi períodes més o menys de calma climàtica i un període especialment perillós on es donen aquestes inundacions. L'adolescència és, sens dubte, l'etapa de la vida més problemàtica: és on les persones hem de superar més paranys que la societat ens posa. Però el que fa un país civilitzat que sap que s'acosta l'estació de les pluges fortes és preparar-se per tal que aquestes no només no ocasionin mal sinó que la pluja caiguda es pugui canalitzar per aportar més riquesa al país. L'aigua sempre és bona si no ha de causar mals. Per això, continuant amb l'al·legoria, caldria arribar a la conclusió que els joves i adolescents haurien de rebre una atenció especial per part dels adults. Perquè el seu potencial és tan ric i gran com l'aigua de pluja, si se sap dosificar. I la prova és que actualment en tots els actes de solidaritat cap a altres països o cap a situacions extremes pròximes no hi falten joves -i potser més ara que mai-. Per no parlar del gran tema del voluntariat. I en canvi, en general, formen un col·lectiu que se senten molt marginats -vegeu l'article d'en Pere Roura- i alhora són les víctimes principals de la degradació de la societat. El problema no és fàcil de resoldre. Però tampoc pretenem aquí aportar solucions a nivell familiar o a nivell de societat en general. Ens acontentem amb aquest monogràfic de l'ENS a analitzar la situació a nivell local, a nivell de Sant Pol. Actualment el nostre poble compta amb un factor molt favorable perquè l'aigua de l'estació de les inundacions s'aprofiti favorablement sense fer malbé els camps sembrats. Aquest és la riquesa del nostre associacionisme local. Pocs pobles disposen del nombre d'entitats que té Sant Pol susceptibles d'acollir joves on poden realitzar feines i activitats positives i molt constructives. No cal donar noms, perquè

RICARD ESTOL

Pocs pobles disposen del nombre d'entitats que té Sant Pol susceptibles d'acollir joves.

canalitzin les seves idees i projectes. D'aquí que tal com exposa al seu article el regidor de Joventut, Josep Mestres, cal reactivar aquest Consell. Un Consell que, sense pretendre solucionar els problemes a nivell personal o familiar dels joves, pot col·laborar a enfortir el modest embassament que l'associacionisme santpolenc fa anys que construeix per aprofitar una aigua que en una època determinada baixa invariablement molt revoltosa.

e.n.s.

Edita: Ajuntament de Sant Pol de Mar.

Consell de Redacció: Jordi Pomés, Josep Mestres, Ajuntament. Xavier Roca, CP Sant Pau. Gol, G.O.M. Antoni Bancells, A. C. Sant Pol. Jordi Puigdefàbregas, Amics de les Arts. Xavi Tresserres, Colla de Geganters. Pere-Omar Brusca, Centre Cultural. Ramon Roca, C.E.S.P. Eva Pujol, Parròquia. Guillem Mestres, CIU. Francesc León, PSC. Francesc Roura. IC. Pere Roura, ERC.

Fotografia: Ricard Estol.

Producció: Publinter, S. A. Tel. 766 14 51.

Impressió: Gràfiques Ponent. Pineda de Mar.

D. L.: B-24263-93

El nou santpolenc no comparteix necessàriament les opinions signades.

Impressió sobre paper ecològic verificat.

CoALIMENT

Consolat de Mar, 14 – SANT POL

De joves i gegants

Xavier Tresserras demostra que no són certes les acusacions fàcils que sovint els grans fan contra el jovent, que és molt fàcil carregar les culpes contra el jovent quan aquest més aviat és la víctima de la degradació de la societat actual. Degradació de la qual en són molt més

responsables els grans que no pas els joves. Tresserras acaba conclouent que la millora de la societat i el món actual no pot ser possible sense comptar amb el jovent: "El món els necessita (...). Cal que l'aire pur del jovent entri fins a l'últim racó d'aquest planeta".

El jovent d'avui no mereix que ningú li pengi la llufa de l'incivisme i la poca solidaritat. Cal que l'aire pur del jovent entri fins a l'últim racó d'aquest planeta

Els Gegants també som joves. Malgrat representar una edat molt superior, tot just estem a l'entrada de la més maravillosa de les èpoques en què podríem dividir la vida. Som posseïdors del més preuat del tresors: la Joventut.

Quan es deixa al darrera la infantesa, la dependència física dels pares, la necessitat primitiva d'una seguretat que només trobem a casa, la innocència pura i senzilla de la mainada, estem encetant els que probablement seran els dies més intensos de les nostres vides.

Ser jove no és pas fàcil, i els Gegants també ho sabem. Cal disposar d'independència i, en la majoria de les vegades, això significa diners. I els diners volen treball. I si s'estudia no es disposa de temps per guanyar diners. I si no es tenen diners... Un bon exemple del peix que es mossega la cua !!!

Malgrat tots aquests inconvenients propis de l'edat, les ànsies de tirar endavant són molt més fortes, i on no s'hi arriba per diners, s'hi pot arribar per força de voluntat. Però... tot això que us dic em sembla massa vell, com si ho escrivís una persona que ja fes molt temps que hagués sobrepassat aquesta etapa, i els Gegants no som pas així. Sovint sentim al nostre voltant aquella frase tan manida que diu: "el jovent d'avui no és pas com el de la nostra època", o bé, "aquest jovent no se sap divertir"; i fins i tot aquella altra encara més desafortunada que considera els joves com a poc solidaris. Quina pila de disbarats!!! El jovent d'avui no és evidentment com el de

temps passats..., afortunadament!!!

I amb això no vull dir que sigui millor ni pitjor, però sí que és ab-solutament diferent. L'entorn no és pas el que hi havia temps enrera, la societat els està imposant tota una sèrie de condicionants que en el passat no existien, i són diferents. Però ho són perquè les generacions passades han anat motllurant la societat on ara s'hauran de moure, són els joves d'avui els que recolliran tot el que els més grans varen semblar en el seu moment. I no sempre va ser una bona sembra. Els estan deixant un món de pol·lució ambiental, de degradació dels drets humans, de fam i misèria, de guerres... I ells no ho varen pas demanar així.

Malgrat tot, és el jovent d'avui el que té a les seves mans esmenar tots els errors que han anat heretant de generacions passades, i ho estan començant a fer amb tota la força i empenya que la seva condició de joves els permet. És el jovent el que a través de mil i una actuacions està intentant que es recuperi el sentit de dir-se civilitzat. I tot i així, ens encaparrarem a dir que el jovent es apàtic, que només pensen en drogues, alcohol, sexe i poca feina. S'ha llençat la pedra i s'ha amagat la mà.

Però els joves són molt joves, i dins del seu vocabulari no existeix la paraula desànim. Ells seguiran al costat de les seves conviccions, fent-les anar endavant, fent que les generacions passades se sentin avergonyides d'haver deixat un món ple de forats mal tapats i que ni tan sols hagin sabut reconèixer com de grans han estat el seus errors.

Que n'és de senzill carregar les culpes al jovent. Que si condueixen com bojos, que si ja no respecten a la gent gran, que si ja no es pot anar tranquil pel carrer... Capbusseu-vos un xic a dins vostre. Intenteu, ni que només sigui per uns instants, separar el gra de la palla, no deixar-vos influenciar per res més que els vostres propis records i sentiments. Oi que no semblen tan dolents, tan poc solidaris, tan esbojarrats?. És un senzill exercici que tothom hauria de fer un cop al dia per adonar-se que el jovent d'avui no mereix que ningú li pengi la llufa de l'incivisme i la poca solidaritat.

Els Gegants som afortunats. Nosaltres

som capaços de fer aquesta reflexió. Potser perquè som més grans i el nostre cor, conseqüentment, també és més gran. Sense demanar-ho hem estat capaços de gaudir de tota l'empenya de la Joventut. Són majoritàriament els joves els qui ens fan ballar amb més alegria, els qui ens treuen, ens mouen i ens cuiden com si fossim de la seva família. I tot, a canvi de res. De res material, és clar. Perquè a canvi de tot això, nosaltres, els Gegants, els oferim amistats, compromís, solidaritat... Nosaltres som la prova "viva" del fet que el món pot canviar gràcies al jovent.

Algú, ja fa molts anys, va dir: "Doneu-me un punt per recolzar-me i us mouré el món sencer". Aquest punt no és altre que el nostre jovent. Ara, només cal saber aplicar aquesta teoria amb tot el sentit comú que la raça humana assumeix com a propi i unir els esforços de totes les generacions cap a un únic objectiu: millorar el món.

Joves geganters

RICARD ESTOL

I és precisament el món, en la seva totalitat, el que haurà d'entendre que no pot tirar endavant sense comptar amb els joves. El món els necessita. Li cal la seva frescor per desintoxicar-se de tants anys de contaminació. Cal obrir totes les portes, totes les finestres. Cal que l'aire pur del jovent entri fins a l'últim racó d'aquest planeta. Els Gegants ja ho estem fent !!!

Xavier Tresserras
Colla Gegantera de St. Pol

Per a una política sobre joventut

Després de fer un repàs sobre quines han estat les principals actuacions polítiques que des de l'Ajuntament s'han portat a terme en els darrers anys, Josep Mestres llança una sèrie de propostes, entre elles la de reactivar el Consell de Joventut, una mica refredat des de fa un temps.

De totes maneres, indica, és imprescindible que siguin els mateixos joves els que facin propostes i es moguin, per tal que les diferents iniciatives que puguin sorgir des d'àmbits diversos de cara al jovent no fracassin prematurament.

És evident que són molts els temes que afecten els joves i moltes les inquietuds que tenen. També és ben cert que dins el col·lectiu que anomenem joventut hi ha una gran varietat d'individus diferents amb uns interessos molt variats. Fer una política per a tots els joves és molt difícil, i encara més en un poble tan petit com el nostre que durant molt de temps ha estat mancat de recursos i mitjans per poder portar a terme un projecte de joves.

A Sant Pol hem de començar a parlar d'aquest tema a partir que l'Ajuntament comença a posar-hi mà i es crea la Regidoria de Joventut per posar en marxa tot un seguit d'idees i de propòsits de cara al jovent.

El primer que fa és rehabilitar l'edifici de Ca l'Arturo com a centre per als joves. També es crea allí mateix el Punt d'Informació Juvenil, que està dotat de la informació necessària per als joves (universitats, beques, mili, vacances, etc.), tot això en conveni amb la Generalitat i la Diputació.

Poc després es crea el Consell de Joventut, que serà l'entitat encarregada de tirar endavant tot un seguit d'activitats per a joves. Són moltes i diverses les activitats que es fan des del Consell i també els cursos i tallers. Al mateix temps es crea el Casal d'Estiu i d'Hivern de Ca l'Arturo, on s'aglutinen un seguit de joves amb ganes de dedicar-se al món del lleure.

El temps passa, però, i el Consell de Joventut es va refredant, i les activitats que organitzaven les absorbeixen altres entitats més especialitzades en el tema, com per exemple la peda-

Cal enfortir el Consell de Joventut i també unir els dos Casals d'estiu.

lejada, que l'organitza actualment el Centre Excursionista, o el Cinema a la Fresca, que ara organitza el Cine Club Murtra, o la Festa de l'Escuma, que ha passat a mans del Casal d'Estiu de Ca l'Arturo.

Tot això, i el fet que alguns membres han anat marxant per diversos motius, ha fet que l'activitat del Consell de Joventut hagi quedat un xic parada.

De totes maneres, en els darrers anys a Sant Pol hi hagut un creixement important d'entitats on els joves s'hi han anat apuntant (per exemple, la Colla de Geganters és una entitat amb un nombre important de joves; als qui els agrada el món de l'excursionisme s'han apuntat al Centre Excursionista, els amants del cinema al Cine Club Murtra, altres a la penya Cakau, etc.).

Seria molt interessant, però, tornar a activar el Consell de Joventut com a organisme que aporti la màxima representació juvenil de Sant Pol, i penso que és a partir de tot aquest ventall d'entitats que ha de sorgir aquest consell amb un representant de cadascuna d'elles.

Un altre aspecte a tenir en compte és la continuïtat de tot això. Hem de pensar que amb el nou sistema educatiu els nostres nanos, a partir dels dotze anys, marxaran a estudiar fora del nostre poble. Això pot fer que molts nens es quedin a realitzar la seves activitats en els llocs on estudiïn, ja sigui perquè el poble és més gran i té més recursos o bé perquè el seu cercle d'amistats i de relació s'haurà format allí on estudien diàriament.

Des de fa un any s'ha experimentat al Casal de Ca l'Arturo la creació d'una secció que va dels 13 als 16 anys, en què els mateixos nois i noies es programen les activitats de l'estiu en funció dels seus interessos, super-

visats i amb el suport d'uns monitors. Un cop acabat el Casal, hem procurat mantenir el caliu també durant l'hivern. Alguns d'aquests adolescents, els més grans, enguany ja formaran part de l'equip de monitors i també alguns del Consell de Joventut.

He parlat del casal de Ca l'Arturo, però vull remarcar la importància del Casal de la Parròquia que, durant molts anys, ha estat un important centre de joves.

Penso també que la unificació d'esforços de cara als joves és important i aconseguir enfortir el Consell de Joventut i també unir els dos Casals d'estiu seria una bona manera de treballar plegats.

El més important, però, és que siguin ells mateixos que facin les seves propostes i que es moguin, perquè sinó, passaria com en altres municipis, que tots els projectes han anat en orris per manca de participació dels propis interessats.

Un poble el cosntruïm entre tots, joves i grans. Pensar en els joves és pensar en el futur i per això cal que surtin propostes, cal que treballem plegats. L'Ajuntament ja buscarà mitjans per tirar endavant els projectes, però interessa que siguin els joves qui els proposen. Estem oberts a les vostres inquietuds.

Josep Mestres. Regidor de Joventut

Consell Municipal de la Joventut de Sant Pol de Mar. Un resum del seu inici

Jordi Xumetra ens fa un resum de tot el que ha estat fins ara el Consell Municipal de la Joventut, des de per què es va fundar, fins quins han estat els col·laboradors en l'etapa inicial, passant per recordar les principals activitats que ha organitzat aquest Consell.

RICARD ESTOL

Tot va començar l'any 1992 a partir de la inquietud del regidor de joventut de l'Ajuntament, en Joan Xumetra, que observà la manca d'activitats dirigides al jovent del poble. Va contactar amb un grup de joves per fer una colla, i així poder realitzar activitats locals dirigides al jovent per poder omplir aquesta falta d'activitats juvenils.

Així, partint d'aquesta idea, vam començar a concretar activitats que ens agradessin, que estiguessin dins les nostres possibilitats econòmiques (sempre amb el suport de la regidoria) i que crèiem que tindrien una bona acollida. Vam establir un calendari adequat per a cada activitat segons l'època de l'any, procurant no fer-les coincidir amb activitats d'altres entitats. Al mateix temps que iniciàvem les primeres activitats, vam parlar amb més amics per tal que s'intregressin, i el grup va anar creixent.

Vam creure que per ser un Consell

RICARD ESTOL

Vam creure que per ser un Consell Municipal, havíem de ser una entitat més oberta a tot el jovent del poble.

Municipal, havíem de ser una entitat més oberta a tot el jovent del poble i no limitar-nos a una colla reduïda d'amics. Per això, ens vam dirigir amb una carta personalitzada a tots els joves de Sant Pol, convocant i convidant-los a participar en el Consell. Es va fer una reunió on es va explicar que és el Consell Municipal de Joventut, quines activitats s'havien fet i les que es volien fer a partir d'aquest moment. Vam aprofitar aquesta reunió per establir els estatuts on vam escollir els càrrecs i determinar els seus articles per poder-nos inscriure en el Registre d'Associacions de la Generalitat. I així tenir una major autonomia en la gestió del Consell Municipal de la Joventut.

Algunes de les activitats realitzades han estat autofinançades amb diners que obteníem en la venda de begudes,

samarretes,...etc, en d'altres ha col·laborat la Regidoria de Joventut (donat que la despesa ha estat important en relació als pocs o nuls ingressos).

D'aquestes activitats n'hi ha per a la mainada més petita com són els jocs de cucanya d'estiu i d'hivern; per als esportistes, les sortides amb bicicleta de muntanya, a esquiar i excursions com la de Núria,...; festes populars com la de l'escuma a plena nit d'estiu a la plaça de La Punta, la revetlla de cap d'any a la sala Polivalent, la castanyada al carrer Nou,...; culturals com la conferència del Dr. Joan Corbella, cinema al carrer,...; commemoratives com la inauguració de Ca l'Arturo com a local informatiu i lloc de reunions del Consell, també els seus aniversaris amb grups de música tocant en l'exterior,...; de col·laboració amb altres Entitats com ajudar al Centre Excursionista o portar el bar de l'envelat de la festa major...

Crec que la tasca ha estat interessant i gratificant. Ha estat realitzada gràcies a la il·lusió de tots els membres del Consell Municipal, i també a altres persones que en moments puntuals han col·laborat directament o indirectament a fer possible les diverses activitats.

Finalment, vull mencionar a tots els membres que en l'etapa inicial han format part del Consell Municipal de la Joventut, com a reconeixement a la seva disposició i participació: Olga Lluveras, Esther Sauleda, Carme Vives, Núria Ferrer, Jordi Caneleta, Marta Frigola, Marc Serra, Miquel Serra, Cristina Sauleda, Angels Vives, Carme Pomés, Roser Vives, Pere Guitart, Núria Blanco, Noemí Fugasot, Montse Miranda, Núria Carreras, Angels Gonzalez, Núria Fugasot, Montse Guitart, David Puig, Carme Brossa, Anna Frigola, Francesc Ferrando, Teresa Fors, Núria Raurell, Jordi Tallada, Laura Tresserras, Georgina Tió i Jordi Xumetra.

*Jordi Xumetra
Expresident del Consell Municipal
de la Joventut*

Els problemes de la joventut actual als 15 anys

Un sondeig que he efectuat a 25 joves de 15 anys en què els demanava que apuntessin 3 problemes actuals de la joventut en general ha donat el següent resultat:

1. La droga	24	31%
2. Nosaber tractar-los com cal	16	21%
3. Els qui es posen amb ells	15	9%
4. La sexualitat	11	4%
5. El futur laboral	6	8%
6. Cap problema	3	4%
7. La no acceptació del propi cos	2	3%
TOTAL	77	100%

A la droga hi he inclòs el tabac i l'alcohol. A no saber tractar-los com cal hi he inclòs la incomprensió dels adults, la falta de llibertat, la mala relació amb els pares i la dependència econòmica. Als qui es posen amb ells hi he inclòs els sectors marginals de la societat, les amenaces, la delinqüència i la violència.

El problema principal de la joventut és que no se'ls té en compte, o bé que si se'ls en té, és per aprofitar-se'n.

A la sexualitat hi he inclòs la manca d'informació sobre el tema, la pubertat i les relacions entre nois i noies. Al

futur laboral hi he inclòs els estudis i la manca d'informació en general. I a la no acceptació del propi cos hi he inclòs l'obesitat i l'anorèxia.

Ho resumiria dient que el seu problema és que no se'ls té en compte, o bé que si se'ls en té és per aprofitar-se'n.

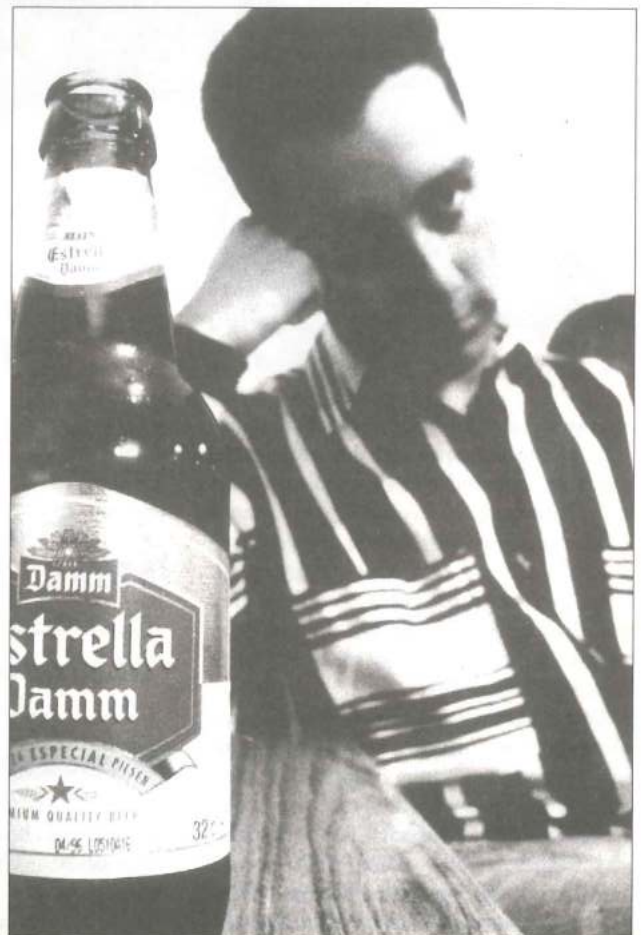
A *El príncep de les marees* el protagonista diu que els adolescents són incompatibles amb la societat per definició. També hi ha una dita que diu que l'adolescència és una malaltia que es cura amb el temps.

La societat en general i els mitjans de comunicació en particular sovint han associat al terme jove una sèrie de connotacions negatives com ara radicals, violents, agressors, drogaddictes, apàtics, indiferents, ociosos, insubmisos, marginats, delinqüents, gregaris, emancipats, problemàtics, etc. Curiosament se'ls acusa d'allò que són víctimes.

En una societat desequilibrada en què, o hi sobra gent o hi falta feina, els

joves, i encara més els infants, que en són els elements més vulnerables, són els principals afectats. Potser per això cada dia n'hi ha menys aquí, a Bèlgica, al Brasil o a la Xina.

Pere Roura.

RICARD ESTOL

Aigua, Gas i Electricitat

CALEFACCIÓ
MELCIOR CASTELLAR SOLER

Verge de la Mercè, 24
Tel. 760 06 75

08395 SANT POL DE MAR
(Barcelona)

Perruqueria especial per a cavallers

J^os^ep M^arⁱa

Nous serveis
Tints i emmotllats

Carrer Nou, 54 - SANT POL DE MAR

L'opinió dels joves

Els joves a Sant pol

Teresa Fors demostra que a Sant Pol també els joves tenen oportunitats per fer activitats. I si és cert que no hi ha tot el que agradaria, diu que el que cal és animar-se i treballar des de les entitats que ja hi ha i, sobretot, aprofitar el Consell de Joventut existent per exposar-li els projectes. Alhora l'autora demana la creació al poble d'un espai per a joves.

Els joves santpolencs tenim la impressió que el nostre poble ens ofereix uns horitzons curts pel que fa a activitats per desenvolupar-hi. Però això no és cert del tot. Sí que és veritat que Sant Pol, com a poble que és, no pot gaudir dels mateixos avantatges i infraestructures que tenen altres pobles o ciutats. Però el fet que sigui petit i amb no gaires habitants, no significa que no s'hi puguin organitzar coses, ja que com podem comprovar, les entitats que hi ha en preparen una darrera l'altra.

El principal problema que tenim els joves és el fet de tenir uns ideals, uns esquemes de vida i unes necessitats de moure'ns els uns diferents dels altres. Però això és de fàcil solució mitjançant les propostes i suggeriments que es poden fer a qualsevol dels centres existents al poble.

Molts dels joves, un cop hem acabat la primària, tenim l'opció de continuar els estudis, cosa que hem de fer fora del poble, o buscar feina, que en molts casos no trobem a Sant Pol.

Crec que la majoria dels joves, com a joves que som, tenim la necessitat de fer coses que ens treguin de la monotonia diària de l'estudiar, ja sigui a l'Institut o la Universitat, o bé de treballar. Molts de nosaltres ens passem la setmana fora de Sant Pol i quan arriba el cap de setmana ens preguntem si podem fer quelcom sense moure'ns del poble. La resposta no té per que ser negativa.

Per costum, es diu que a Sant Pol no es preparen coses, que no hi ha activitat, però crec que aquesta opinió no se la mereixen totes aquelles persones que sacrifiquen part del seu temps per preparar activitats per a infants, joves i adults. Només cal mirar les cartelleres i veure que diferents grups preparen activitats per realitzar dins del nostre poble.

És cert, Sant Pol no ens ofereix tot el que nosaltres volem, però no tot i tothom és perfecte, ni la ciutat més gran ens ofereix "tot" el que ens agradaria tenir a l'abast. Cal entendre que totes les coses que s'han d'organitzar requereixen el seu temps, la seva preparació, les idees i sobretot un bon finançament.

Es necessita gent per tirar endavant projectes, gent amb noves idees i amb iniciativa per a dur a terme qualsevol tipus d'activitat. Poden ser persones molt diferents les unes de les altres, però convé aconseguir fer pinya per obtenir quelcom que ens interessa. Només cal animar-se i apuntar-se a alguna de les entitats que hi ha Sant

RICARD ESTOL

No és cert que el nostre poble no ens ofereix activitats

Pol, col·laborar i participar en les coses que es preparen i implicar-s'hi de mica en mica. Aquesta és una de les maneres per aconseguir que Sant Pol ens quedi a la mesura de les nostres necessitats. Podem aconseguir així que s'organitzi una cosa determinada que ens agradaria, un concert d'un grup musical, cursets de coses que ens interessa aprendre, conferències de temes d'actualitat, etc.

El problema és a on dirigir les nostres idees. Doncs és de fàcil solució. Existeix el Consell de Joventut que va ser creat ara fa uns anys sota la iniciativa d'uns quants joves, recolzats per l'Ajuntament, amb ganes de moure Sant Pol i fer-lo jove. El Consell anà preparant i organitzant activitats durant una sèrie d'anys gràcies a les idees i les propostes d'aquests joves. De mica en mica el Consell va

introduir al poble una sèrie d'esdeveniments que es van anar tornant "populars": Festa de l'escuma, Jocs de Cucanya, Cinema a la Fresca, etc... Va passar però, com passa a la majoria de llocs, que la gent que estava aquí estudiant o bé treballava i això li prenia part del seu temps, i d'altra banda ja estaven cansats de ser sempre els mateixos a organitzar-ho tot. De manera que ha quedat parcialment aturat. Ara és doncs el moment de fer-lo renéixer i aportar-hi el màxim d'iniciatives que qualsevol de nosaltres tinguem. És moment d'organitzar coses que ens interessin i encara més de cara a l'estiu.

Un avantatge del que gaudim els joves santpolencs és de tenir un punt d'informació juvenil com ho és Ca l'Arturo, actualment situat a la Plaça de la Vila, on sempre tenim al nostre abast qualsevol tipus d'informació. Cal destacar que n'hi ha molta quant a activitats a realitzar al nostre poble, comarca, a Catalunya i fins hi tot a l'estranger.

Seria interessant per als joves de Sant Pol la creació d'un espai per a nosaltres, un centre on ens hi poguéssim reunir tots, on hi poguéssim anar amb els nostres amics a prendre quelcom, anar-hi a fer una partida de cartes, jocs de sobretaula, a veure el partit, llegir-hi la premsa, etc..., un punt de trobada on de segur molts de nosaltres aniríem i faríem públiques les nostres idees. Queda en l'aire, doncs, aquesta proposta.

Com a joves santpolencs, hem de fer més mogut el nostre poble, hem d'organitzar activitats, gincanes, concerts, festes, etc.. hem de donar-li un esperit jove i conservar-lo per sempre. Així, doncs, endavant !!!

Teresa Fors i Andreu

FERRETERIA - DROGUERIA

SANT PAU⁵

Pujada Sant Pau, 5 - Tel. 760 00 35
08395 SANT POL DE MAR

La Punta i Ca l'Arturo

Cau la tarda d'un divendres qualsevol al passeig de la Punta. Un grup de joves adolescents parla, crida, riu. Alguns metres més enllà, asseguts en els mateixos bancs, tres o quatre més mostren els seus reals o ficticis setze anys, altres passen les seves primeres relacions. Entre xupes, pantalons de pitillo i minifaldilles, alguns encara arrossegueu la carpeta després d'haver sortit de l'Institut on la majoria estudien la famosa ESO. Són la "problemàtica" adolescència que invadeix els centres d'ensenyament i que tothom afirma que cal motivar. Entre ells es troben els joves de dotze o tretze anys que des d'aquest curs han deixant l'escola de Sant Pol i arriben a les portes de l'Institut.

Tots ells arribaran dilluns a l'aula de nou, després d'haver passat el cap de setmana "atrinxerats" a la Punta. Allí trobaran educadors/es amb diferents plantejaments de com atendre-ls i iniciar el procés d'ensenyament significatiu en la seva trajectòria personal. Alguns educadors davant el repte de fomentar aquesta motivació, reaccionaran amb força creativitat i noves propostes. Altres reaccionaran amb preocupació o bé pensaran que se'ls demana assumir masses problemes. Tambè n'hi hauran però, que sols veuran nous reptes en el seu plantejament educatiu a partir de la diversitat. Una diversitat que cal tenir en compte quan des d'altres àmbits intentem dinamitzar la participació i fomentar la motivació i la iniciativa dels joves. Un d'aquests intents És la iniciativa de convertir Ca l'Arturo en un espai fonamentalment per joves i dels joves.

Fixeu-vos que fins ara sols hem parlat de joves i adolescents, i potser quan des de la

Regidoria de Juventut, o des d'un centre d'ensenyament secundari ens plantejem com promoure la seva participació, ens caldria parlar dels diferents tipus de joves que queden inclosos en la paraula adolescent. Des de la Regidoria s'intenta dinamitzar un

espai "jove" per aconseguir que els "adolescents" que passen les seves tardes a la Punta es facin seu Ca l'Arturo. Potser oblidem que davant nostre tenim persones definides per una etapa evolutiva diferent i diferenciable, per un aquí i un ara.

Unes persones que s'expliquen i s'entenen pel lloc on viuen, pels llocs o locals que sovintegen i que els acullen, per una petita determinada, una cançó o una forma de vestir que els identifica. Per saber el que volen o el que necessiten cal conèixer la seva "cultura", el seu estil de vida i els grups als quals esperen incorporar-se.

No hi ha una sola adolescència sino

diverses. Algunes fins i tot oposades i enfrontades. La diversitat adolescent es construeix sobre diferències acumulades a partir de diferents etapes infantils que en ocasions es transformen en dificultats i conflictes que cal superar.

Com a dinamitzadors/es o educadors/es en ocasions ens plantejem què poden trobar els joves en passar hores i hores asseguts en el banc de la Punta sense fer aparentment res més que parlar, però en cap moment ens hem parat a escoltar què és allò que ells n'esperen d'un lloc o espai que els pertanyi. El plantejament que seguim quan ens plantejem o proposem el que podrien fer els joves si disposessin de Ca l'Arturo és pensar en totes aquelles activitats que potser fariem nosaltres o que senzillament pensem que els poden atraure. No tenim en compte que per definició ells es veuen a escolars i a familiars, i sense entrar en massa aprofundiments podem observar que malgrat passen la majoria del temps rodejats d'adults, dins dels centres d'ensenyament o en la família, la majoria d'estímul i informacions més significatives per ells venen de l'exterior, de fora dels centres i de casa. La seva vida en temps està en la família o l'Institut, però en intensitat està al carrer.

Tenint en compte aquestes preferències potser el millor estímul seria solament convidar als joves a disposar de Ca l'Arturo, per a que ells defineixin quin's en volen fer en un espai rodejat d'adults però significativament al marge d'ells.

Isabel Llari
Psicòloga Municipal

Joan Coromines en el record (i II)

Dèiem en el número anterior que ens havíem vist obligats a publicar l'article de l'amic mossèn Joan Carreres en dues parts. Avui, doncs, presentem la segona i darrera

part de l'interessant text. Un text que esdevindrà, ben segur, un document més de bona utilitat per als estudiosos del mestre de Joan Coromines.

"Deu ser l'Albert"; diu en sentir el timbreig de la porta.

2.- Camí del montnegre.

Sortim de Pineda per la N-II, direcció Barcelona. Ja al terme de Calella, deixem la general i agafem el camí d'Ortsavinyà; L'Albert Coromines, germà d'en Joan, és el conductor. Se sap el camí de memòria i mena l'automòbil amb seguretat. Es tracta d'una pista forestal, molt irregular, que comunica el Maresme amb la Vall Alta.

A mesura que anem ascendint, en Joan sembla rejuvenir-se: Que us en deu porta de records, tot això, li dic baixet, com si

no gosés trencar els seus pensaments. Quan era jove diu eufòric, hi venia per la banda de Sant Pol i Sant Cebrià. D'ençà que visc a Pineda he canviat de trajecte; Tant se val. Al capdavant, tots els camins duen a Roma.

Sant Cebrià es troba emplaçat a 3 Km. de Sant Pol de Mar. I recordo que era a Sant Cebrià on m'explicava la mare que els estius "donya Celestina" es referia a Celestina Vigneaux, la mare de Joan Coromines anava a fer estudi als vailets. Al costat de "Cal Niu", la casa on nasqué el pare.

La Vall Alta configura un conjunt de petites valls amb una toponímia contundent i expressiva Vall de Ciurà, Vallmanya que està als orígens dels treballs lingüístics de Joan Coromines. És tancada pel Mont-

negre, la fèrtil serralada costanera que atempera els pobles de la costa i a l'hivern evita que les fredors del Montseny escaldin i matin els suculents maduixots i les primeres verdures i llegums de les hortes.

Ara que travessem un rost de muntanya ple de maduixers, em ve a la memòria que, a darreries dels anys setanta, quan els maduixaires de Sant Pol formaren l'empresa "Frespol", Coromines en tingué un disgust. Així, quan li esmento el problema que representa l'ús del castellanisme "fresons", en comptes de "maduixots", en el lèxic del comerç i dels restaurants, té un d'aquells seus "emporraments" apassionats:

L'etimologia de la maduixa m'explica presenta un delicat i ardu problema. Si

s'accepta que ve de "maiosta" és pre-romana.

Si deriva de "majus", en el sentit que es cull pel maig, ve del llatí. "Fresa" i "fresón", en canvi, són castellanismes de data recent.

Mireu el "Diccionari i veureu que "fresa" és en el propi castellà un manlleu ben modern del francès "fraise", que a finals del S- XVI reemplaçà el terme "maioessa", encara viu al nord d'Espanya

Entrats els anys vint, s'introduí en el camp català la varietat grossa: el maduixot (amb -ot sufix augmentatiu, o masculinitzador. Penseu en barrot, didot, merlot o bruixot). I en temps de la dictadura l'abastegadora pressió del castellà originà la substitució de "maduixot" per "fresón". Usat abusivament pels comerciants i restauradors, darrerament s'ha encomanat als propis maduixaires.

Ahhh! afirma en una de les seves expresives interjeccions, quan recorda alguna cosa emotiva. Escolteu, escolteu: "los aucells saltironen pel maduixar ombrívol!..."

A vós que us plau tant la llengua de Verdguer, digueu, digueu, en quin poema ho va escriure! Tinc un dilema, li dic, somrient: Sé que és de la seva poesia èpica, però ignoro si pertany al "Canigó" o la "Atlàntida".

Assenteix amb el cap: Pertany a l'Atlàntida, però Verdguer hi és tot, tot, en el "Diccionari": va ser un investigador conscient. En vaig fer un buidatge sistemàtic. Ahhh! El nostre Verdguer! La seva obra ha estat per al meu fitxer lingüístic, una deu inexhaurible.

3.- L'ermita de sant llop.

Deixem la carretera i trenquem per un camí forestal per travessar la Vall de Ciurà. Han desaparegut ja els garrofers i les pinedes i la brutícia del sota-bosc. Ara el bosc és net, hi domina l'alzinar, amb alguna roureda i de tant en tant sobresurten alguns castanyers d'Índies. Més amunt hi trobarem també un avetar.

A mà dreta s'hi enfonsa el "Sot de l'Infern", l'esbalaïdora depressió que separa el terme de Calella del de Sant Cebrià als peus de Roca Cavallera. Continuant amunt, arribem al terme d'Hortsavinyà; travessem la zona de Can Castellar de les Índies i arribem a l'antic nucli de població format per un conjunt de masies els noms de les quals Joan Coromines se sap de correguda:

Veieu? Can Claric, Can Pica, Can Borra, Can Cuqueta i Can Portell, l'actual hostel. Fan un arròs de bacallà que n'hi ha per llepar-s'hi els dits, amb una bona amandament per endavant i un vi rosat, deliciós.

Tot seguint la carena, en Joan ens va assenyalant amb precisió geogràfica la toponímia major, i també la menor, fent sucosos comentaris:

Aquesta petita depressió per on transitem, entre "la Serra de Carreres" i "la Serra de l'Avetar" s'anomena "el Sot de Sant

Joan Carreres a l'homenatge a Pere Coromines a Sant Pau el 1992

Joan Coromines deia sovint: "l'autèntic protagonista de "l'Avi dels mussols, és el poble, tot el poble de Sant Pol".

Andreu"; després trobarem "el Sot del Sant" i "El Sot de l'Aram"... De tornada, si tenim temps, podrem endinsar-nos fins a la "Font de l'Aram" que dóna nom a la contrada"; hi raja un bell doll d'aigua ferruginosa.

Després de mostrar-nos el "Puig de la Torre", "el Niu dels Corbs" i la "Riba d'En Cona" arribem finalment a les envistes de Can Portell. Són gairebé la una del migdia. Com que tenim una hora llarga per "fer gana", entrem a l'hostal a saludar la mestressa i encarregar el dinar, i ens enfilem muntanya amunt.

Amb la petita motxilla que duu a l'esquena ressaltava encara més el seu aire bonhomí i la seva vocació d'excursionista. Quan l'he tret del cotxe, la hi volia portar jo, però no hi ha hagut manera de convèncer-lo. Què hi deu portar? M'imagino que algun llibre.

Agafem un corriol obert en el bosc; en Joan camina segur, aplomissadament, acompanyant-se amb el seu bastó d'avellaner. Tan decidit que de vegades em fa patir; tinc por que no s'entrebanqui. Però només d'iniciar el gest d'ajudar-lo, veig que en el seu rostre se li dibuixa una contradicció i en desisteixo.

No para d'explicar-me anècdotes i vivències referides al Montnegre i la persona i l'obra del seu pare, mentre l'Albert, el seu germà, va assentint amb el cap:

Aquest indret evoca a la vista de l'ermita de Sant Llop ja em fascinà quan tenia tretze anys, exactament el 1918, quan hi vaig venir amb el pare.

Era el Dilluns de Pasqua Granada, dia de l'aplec. Al pare li agradava observar els tipus humans; parlava amb els carboners i amb la gent de bosc. Passaven les hores, estava cansat i començava de fer-se fosc.

Calia trobar un mitjà de transport. I el trobarem en un home que s'oferí de portar-lo a cavall del seu mul. Era de Sant Pol, de "Cal Correu".

Pel camí, el pare li guanyà confiança. El personatge li explicà que havia fet la darrera carlinada, havia estat el correu d'en Savalls i d'aquí venia el sobrenom que li donaven. Doncs bé; aquell bon home es convertí en un personatge destacat de la novel·la de Pere Coromines.

Davant les pedres de "Can Montsant de la Rocosa", només runes, s'emociona visiblement:

Eren ja ruïnes quan el pare va concebre'n la casa patrimonial del seu heroi, que dóna nom a la seva novel·la històrica, la trilogia titulada "Les dites i facècies de l'estrenu filàntrop en Tomàs de Bajalta".

4.- La Fundació "Pere Coromines"

Amb motiu de la mort de Joan Coromines, s'ha divulgat una part del seu testament redactat a finals de l'any 1996 on es parla de la Fundació Pere Coromines. Aquesta fundació, que duu el nom del seu pare l'escriptor, polític i economista Pere Coromines i Montanya, tindrà la seu a Sant Pol de Mar, exactament a la casa estival dels Coromines on el pare d'en Joan establí el seu estudi i va escriure-hi el gruix de la seva obra literària.

Sant Pol és, efectivament, el poble on Pere Coromines va escriure-hi la major part de la seva obra literària, on gestà la seva novel·la històrica En Tomàs de Bajalta; i, en un alligador llibre filosòfic els Jardins de Sant Pol, cantà els parcs naturals, fonts i jardins que envolten el nostre poble.

Encara, en la seva novel·leta *L'Avi dels mussols* tan oblidada dels propis santpolencs immortalitzà els carrers i personatges típics de la vila; fins al punt que, parlant d'aquesta petita perla de la literatura catalana, en Joan Coromines deia sovint amb la seva apassionada loquacitat: "l'autèntic protagonista de "l'Avi dels mussols, és el poble, tot el poble de Sant Pol".

Seguint les petjades del seu pare, no ens ha d'estranyar gens que en la seva vasta obra filològica, el propi Joan Coromines, retregui tan sovint paraules, frases i autèntiques locucions, recollides de llavis de vilatans, pagesos i pescadors santpolencs; sobretot els pescadors, que li forniren l'esbalaïdor vocabulari del paisatge marítim, una de les aportacions més significatives de Coromines a la lingüística universal.

Tal vegada algú s'hagi pogut sorprendre que l'editor Max Cahner, marmessor de Joan Coromines, esmentí la Universitat de Girona com a una de les institucions interessades en el projecte. Un interès ben justificat si tenim en compte, d'una banda, la relació històrica de l'Alt Maresme amb Girona i, d'altra banda, les arrels familiars de l'eximí filòleg.

Joan Carreres i Péra

El joc de cartes al Cafè del Centre de Sant Pol (VII)

Vinga, Horaci, que les cartes es maregen si es remenen tantes vegades. - Cal "barechar" les cartes.

L'Horaci és el fill de Déu. És un místic il·luminat. Sempre amb els ulls fixos i un punt vidriosos. Té aparicions que en diu "equivalències". Les explica a tothom qui vol escoltar-les. Lleidetà afincat a França treballava de paleta. Casat amb vuit fills. Tingué problemes de salut i ara és pensioista. Cada tres mesos li arriba un taló bancari. Es nota que el taló es retrassa més del degut quan l'Horaci no juga. A més del canari, l'Andreu juga al "bimbo". També s'enganxa amb les màquines escurabutxaques. La gent no pot arribar a entendre l'Horaci. Ell parla amb "ells" i sap el que sap. Ho sap tot perquè li diuen tot. La primera "equivalència" la tingué amb Déu Pare i el "Papa Pío XII". Li parlaren en francès. Ho té escrit a màquina. En Xavier n'hi ha fet fotocòpies.

- I per què no ho comenta amb el senyor rector?

- Ja vaig fer-ho a França. Van venir amb "magnetófonos". Com si l'equivalència...No, no, és igual! És previst el que ha de passar". A l'Horaci l'ataquen per diferents llocs. Des de Ràdio Nacional, per exemple, van dir que ell, l'Horaci, va amb dones.

És un jugador de cartes molt fluixet. Juga malament i tothom li critica la forma de jugar. S'equivoca sovint i costa demostrar-li el seu error. No vol admetre, de cap manera, que s'ha equivocat.

- Horaci, vostè havia d'arrastrar de nou i saltava la Bíblia.

- Parli bé! Em posa nerviós. No sé perquè ha de cridar i dir aquestes coses.

- Ai, collons! Vostè no veu que juga amb els peus? I l'Horaci es posa les mans al cap, s'apreta el front ben fort amb les mans, movent els llavis. Diu que té mal de cap. Els ulls molt oberts. Remena els diners amb la mà dreta. Calla. Pensa i fa una riulla: somriu una miqueta amb suficiència. Suspira i respira amb una certa dificultat. Té els pulmons malament. Completament asmàtic, deixà el tabac fa tres anys. Ara es troba pitjor i torna a fumar. Fumarà fins que estigui millor.

- Ja estic un "poquet" millor. Les "inyecciones" que m'ha receptat el metge m'han fet molt bé. Encara no tinc gana. No menjo res.

Viu sol en un pis. No treballa i es passa el dia pensant en les seves coses. A l'arribar al bar s'asseu a la barra i demana cafè. Parla amb veu baixa girant la mà dreta, com si discutís quelcom. En aquest moment no sent res. És un bon home, que algú veu amb mals ulls. Hi ha qui diu que aprofita les ocasions per fer el trapella en

el joc. L'Horaci té més de cinquanta anys, no gaires més. De jove era ros. Ara ja té els cabells lleugerament platejats. És alt i prim, d'aspecte fantasmagòric. Parla amb accent lleidetà, intercala paraules castellanes i, quan s'enfada, s'exclama en francès. El que més el fa enfadar és el vocabulari groller i els crits. No pot suportar-ho. Si hom li fa bromes referents a les dones, ell no contesta o parla de la guerra de Líbia.

Asmàtic i mal menjat, es manté per la llum de la seva fe. És home convençut de que l'han escollit. Aquest és el refugi que el manté viu; la seva defensa i protecció. Els dies que l'Horaci somia que pesca truites en el riu, amb les mans, ja pot jugar molt tranquil: guanyarà en el joc, tant de cartes com en el "bimbo". Fa ben pocs dies obtingué un premi de dues centes mil pesetes en un premi "Loto". Evidentment que fou una divina intervenció.

RICARD ESTOL

Quan juga i resta pelat com un mico, demana diners a qui creu que els hi pot deixar. No es tranquil·litza fins que ha retornat el deute. Necessita tornar-los.

Mai parla de la seva dona de la que es va separar per motius desconeguts. Tampoc acostuma a fer comentaris dels seus fills.

Es fa amic amb tothom qui pot. Necessita relacionar-se amb la gent. Camina, enraona. És feliç quan algú li escolta les seves experiències. Li agrada explicar-ho. la seva cara es transforma i li brilla la mirada.

- Anava passejant. Al arribar prop del bosc sentí una música meravellosa. Vaig parar als companys. Escolteu: no ho sentiu? Ningú no sentí res. Només ell. Li van traduir del francès per a tots aquells que tinguin ganes de llegir-ho:

"Pàgina 1

Sixto Horacio Capillas Silos. Lo afirmo y lo confirmo. Natural de Bonanza provincia de Huesca.

el tema que me voy a referir se pasó en Francia en abril de mil novecientos cincuenta y nueve (1959) y se la reveló por la

gracia y el interés del Espíritu Santo.

Lugar de residencia en Francia.

Eran los días de Semana Santa de mil novecientos cincuenta y nueve 1959 una mañana al levantarme entredormido un ser celestial que llevaba una corona de forma esférica como la que uno puede ver en las iglesias y era dorada, y mostrándome a otros dos seres celestiales encontrándose en un paisaje de montaña, paisaje verde y en dos arroyos en forma de una y Y. El uno estaba brillante completamente y con la cabeza en el agua y los pies para arriba, de la misma manera estaba el otro a la parte del arroyo izquierdo. Igual el uno que el otro estaban inmóviles pero el de la parte izquierda nada más brillaba la parte de la cabeza y separados el uno del otro a una distancia aproximada de 150 metros el agua estaba clara como la hay en terrenos de montaña. Y dirigiéndose a mi, el ser de la corona esférica dice así: la una es perfecta la otra a medias, tocándome a mi por la parte derecha me dice así ya ha pasado otra vez por aquí entra y la salida dice siempre padre padre varias veces y con la mirada normal dice nosotros estaremos por alrededor".

Aquesta és la primera pàgina. L'equivalència és explicada en tretze pàgines. Tot són aparicions i veus.

L'Horaci pateix una delirant interpretació de fets, idees i actuacions. No és clara la procedència dels seus deliris: segurament provenen de records falsejats o de clares fabulacions. Records i fabulacions que li alteren la realitat que el circunda, integrant-se en un món amb que el manté unes relacions de significació i de realitat. Aquestes relacions no són pas constants, ni tampoc tenen sempre igual intensitat i duració. Amb la mirada atenta al sostre pot estar-se llarga estona remenant les cartes, fins que algun perdedor, impacient, li crida, o li dedica un reneq que el "fa baixar dels núvols". En el seu deliri li agrada fabricar un món i una realitat diferents de la que li pertoca cada dia; la seva personalitat és investida d'unes noves dimensions alienadores, que el transformen en un altre home: és el "Messies". Cal destacar que la seva gran facilitat creativa sempre li serveix per una finalitat concreta: és una magnífica arma defensiva. Si li plou un xàfec d'impertinències "disconnecta" i viatja a la galàxia particular, amb un somriure dolç, celestial i beatífic.

Josep Maria Pujol

Fragment d'un treball inèdit sobre el joc de cartes a Sant Pol (continuarà)

Quartres 12ª hores de futbol base

El diumenge 1 de juny tindran lloc al Camp de Futbol les quartres 12ª hores de futbol base que organitza l'AT.C. SANT POL, amb la col.laboració de l'Ajuntament de Sant Pol de Mar i el suport de diferents estaments oficials i establiments d'aquest poble, Canet de Mar, Sant Cebrià de Vallalta, Calella, etc.

En l'edició d'enguany s'està aconseguint tenir un autèntic cartell d'històrics catalans, i així en les categories de benjamins o alevins ja han confirmat la seva presència el Palamós, el Terrassa, el Sabadell i la Gramanet.

Tres excursionistes del Centre Excursionista de Sant Pol ens expliquen l'última sortida, que van fer a la serra del Bestrecà.

13 d'abril - Serra del Bestrecà (Alta Garrotxa)

És diumenge i també sona el despertador amb molta impertinència. No podem pas fer tard. Gairebé ens voldríem desdir d'anar d'excursió, però, no ens n'hem adonat i ja són les 7 i ens trobem a l'autocar, de camí cap a Oix. Oh! avui no ens acompanya en Targas.

Encara no són les 9 i ja hem arribat, mentre uns es cal-

Al prat dels Tres Roures d'Ormoier, després de dinar-hi, preparant-nos per reprendre la marxa.

Eleccions de la junta directiva de l' At.C. Sant Pol

Dins de la primera quinzena de juliol i dins de l'assemblea general de socis tindrà lloc l'elecció de president i altres càrrecs de la junta directiva, fet produït per la dimissió que presentarà l'actual directiva en data 30 de juny de 1996. Tots els interessats a presentar candidatura poden dirigir-se a qualsevol persona de la Junta actual.

cen les botes, els altres anem a fer el cafè per desvetllar-nos i de pressa i corrents enfilem el carrer Nou, passant per davant de Cal Ros, els rossos de Sant Pol s'hi fan la foto de rigor.

Ara ja és l'hora de la veritat, toca caminar de valent i no parem fins El Pairé. Aquí hi esmorzem. Caram, quin esmorzar! no hi falta de res: gran assortit d'embotits, formatges, pa amb tomàquet acabat de sucra o acabat de descongela, bótes de vi, cafè calent, fruita... i amenitzat pel nou fitxatge del CESP, l'Antoni Buch.

Seguim camí cap a l'església romànica de Sant Andreu de Bestrecà i aquí, tots optem per fer el cim de Bestrecà (1044 m). Des de les ruïnes del castell contemplem tota l'Alta Garrotxa amb el Pirineu al fons, encara enfarinat. Baixem per la tartera, i després d'algunes caigudes i cops de pedra, arribem a les Feixanes, sense parar anem fins la Vall d'Ormoier i ens refresquem a la Riera de Beget. Amb els peus frescos parem a dinar al prat dels Tres Roures d'Ormoier.

Després de fer la becaina, voregem la mateixa riera de Beget fins que trobem la d'Oix, l'anem seguint fins arribar al mateix poble, a la plaça ens espera l'autocar per tornar a casa.

El bon temps que hem tingut, el paisatge que hem contemplat i la bona companyia de què hem gaudit són molt bones raons per no fer el mandra i apuntar-se a les sortides del CESP.

Tres caminaires del CESP.

Taller Tobella

Carretera N-II, núm. 5 Tel. 760 04 17
Sant Pol de Mar

FINQUES Sauleda

Carrer Nou, 29 08395 SANT POL DE MAR Tel. 760 09 16 Fax 760 05 96	Bruguera, 26 08370 CALELLA Tel. 769 10 12 Fax 760 05 96
--	--

Bons resultats i trajectòries per als nostres equips de futbol

La temporada

L'AT.C. SANT POL està finalitzant la temporada 96-97 i la realitat és que en aquests moments (finals del mes d'abril) tenim dos equips que aspiren a disputar la promoció per tal de pujar de categoria: un és el primer equip que a poc a poc s'ha anat situant en els llocs alts de la classificació i l'altre és l'infantil, que des del començament de la temporada està lluitant pel títol juntament amb el Vilassar de Mar. Cal ressaltar que aquests nanos de l'infantil ja varen disputar la promoció a preferent quan eren alevins. Enguany, de la mà de Rafael Ribera i de Miquel Riera, estan portant una gran temporada, que sens dubte els portarà a jugar la promoció a la màxima categoria del futbol català. Pel que fa al primer equip, després d'una primera volta bastant irregular, n'està portant una segona que fa percebre il·lusions al màxim.

També cal destacar la bona temporada que està realitzant el Benjamí A, que després de quedar segon en el seu grup, està disputant la fase final de Catalunya. La resta dels equips, com poden ser el Benjamí B, l'aleví, i els dos cadets, han portat una temporada bastant irregular que no serà obstacle per quedar classificats en la part tranquil·la de la taula. El juvenil sens dubte és un cas a part ja que, després de tres jornades de lliga, es van quedar sense alguns dels seus jugadors que varen passar al primer equip. I tot i això ha realitzat una excel·lent campanya, quedant quart classificat en el seu grup de la segona divisió.

També cal destacar que els equips de l'escola de futbol (nens de 5 a 7 anys) estan disputant el campionat de lliga amb altres equips del Maresme dins de l'organització Cadeca.

Equip Aleví 96-97

L'Agrupació del PSC denuncia que encara no s'hagi instal·lat baranes a les escales que van des de la carretera a la platjola (a Moré), alhora que demana l'elaboració d'un estudi per canviar els fanals de tipus "globus" pels fans de braç per estalviar consum i reduir la contaminació lumínica.

El temps passarà...

Efectivament, va passant el temps i encara no s'ha resolt satisfactòriament el greu perill existent a les escales d'accés als banys Miliets, a la boca nord del túnel de l'estació de Renfe. No es comprèn com no s'ha col·locat la barana de protecció que fa un any aproximadament s'havia demanat des del Consell Municipal de Medi Ambient. Per sort no hi ha hagut encara cap accident, però encara estem a temps de no lamentar-lo a posteriori, com acaba essent quasi sempre. Esperem que la regidoria corresponent agilitzi prioritàriament aquesta mesura de tal manera que l'esmentada barana estigui a lloc abans que comenci la temporada d'estiu.

I, com diria Bogart: "torna-la a tocar Sam", el temps va passant i encara una gran part de l'enllumenat públic de Sant Pol continua sent del tipus que els especialistes aconsellen canviar degut a l'alta contaminació lumínica, l'alt consum i la baixa eficàcia d'enllumenat que gaudeix. Els fanals de tipus "globus" tenen el gran avantatge de dirigir de manera molt eficaç la llum al cel, a l'hora que per aconseguir il·luminar el terra, que és per on passa la gent normalment, han de consumir molta energia. És per això que proposarem fer un estudi per a la substitució d'aquest tipus de fanals de "globus" per fanals de braç amb bombetes de baix consum que dirigeixen la llum cap el terra, amb aquesta mesura s'aconsegueix un doble objectiu: l'estalvi energètic i de despesa, i reduir sensiblement la contaminació lumínica. I ja posats a fer, es podria incloure l'estudi per soterrar les línies elèctriques que actualment pegen pels carrers de Sant Pol, per tal de fer un projecte conjunt i cercar la financiació a través del PCAL de la Diputació de Barcelona, tal com s'ha fet a altres poblacions.

**Partit dels Socialistes de Catalunya
Agrupació de Sant Pol de Mar**

ÒPTICA CLARAMUNT

serveis

- Examen optomètric.
- Adaptació de tot tipus de lents de contacte amb exàmens i revisions periòdiques.
- Mesura de la pressió intraocular (prevenció del glaucoma).
- Aparells meteorològics, lupes, brúixoles...

C. Església, 210 - 08370 CALELLA - Tel. 766 06 93 ● Pl. Mèlies, 31 - 08397 PINEDA - Tel. 767 21 75

Margarida Barbal Rodoreda:

la necessitat i el poder innat de cantar.

La Margarida Barbal va néixer el 1958 a Enviny, al Pallars Sobirà. Va viure els primers anys de la seva vida en un ambient rural on encara el cant formava part inseparable de la vida de les persones. És filla de pagesos, encara que de pagesos il·lustrats. El seu pare, que sabia molt bé el francès, perquè de petit havia estat en un orfanat de França, i el llatí, perquè va estudiar uns anys al seminari, va decidir el 1964 presentar-se a unes oposicions com a professor de llengües, va aconseguir aprovar-les, i es va instal·lar amb la família a Barcelona, on hi havia moltíssimes més possibilitats que no pas al Pallars per oferir a les seves filles la formació que desitgessin. La Margarida va optar per la música. Des del 1988 viu a Sant Pol.

Jo ja vaig néixer amb la necessitat de cantar -ens explica-. Crec que vaig cantar abans que parlar. Recordo molt bé els meus pares cantant. I amb les meves germanes ens en fèiem tips.

Ara no es canta tant com abans? El cant és una expressió simple; com el parlar. La gent ha cantat quan n'ha sentit necessitat. Sí, ara la gent canta més poc que abans. Sembla com si ara la gent no sentís les possibilitats que té de cantar.

I tothom en té de possibilitats? Sí, tothom. La música és un llenguatge que es transmet a través d'unes actituds. Si els nens troben que els grans no canten, ells tampoc cantaran. Cantar no requereix cap esforç ni estudi. Tothom és capaç de cantar, amb aquesta capacitat s'hi neix. Quan cantem connectem amb el nostre interior, amb les nostres emocions i ho transformem en una expressió. Quan cantem tot el cos vibra.

I a Sant Pol, també cantem poc? Com a tot arreu. Fa quatre dies es cantava més que ara. El cant sempre ha estat relacionat amb rituals, màgies, iniciacions, festes i moments solemnes. Actualment a Sant Pol, per exemple, només es canta pels carrers en les processons del Divendres Sant i Corpus, en les caramelles per Pasqua i per Nadal algunes nades. Temps enrera s'aprofitava més les ocasions: pels batejos, la festa dels reis, el carnestoltes... I ja no diguem en àmbits familiars i de treball, on es cantava molt més.

Molta gent de Sant Pol et coneix per les teves col·laboracions com a cantant solista en casaments o també algun enterrament. T'hi dediques professionalment al cant? Jo sóc professora de cant. Però m'agrada molt ensenyar música als nens i nenes i ho faig bàsicament a través del cant coral. Fa molts anys que em dedico fonamentalment a la docència. Actualment sóc la directora de l'Escola de Música d'Arenys de Mar, encara que això m'obliga a realitzar feines de gestió i coordinació més que no pas de docència.

Però a part de la docència tu també et dediques a cantar en públic. Actualment canto en el cor Madrigal i en duo amb Joan Figueres. També formo part d'un grup que oferim espectacle musical per a petits.

Si no m'equivoco el cor Madrigal és un dels millors que hi ha a Catalunya. Segurament sí. Ara el nivell de les corals a Catalunya ha pujat. Actualment el Cor Madrigal, tot i ser un cor històric, és format per gent jove molt preparada i tenim una directora extraordinària que és la Mireia Barrera.

I aquest cor et demana molta feina? Sí perquè, tot i que només assagem un dia a la setmana, hi hem d'anar preparats, amb tota la música apresada.

Segueix alguna tècnica concreta per al cant? No. Jo he après a cantar amb diversos mestres. Crec que hi ha una tècnica bàsica de respiració i d'emissió de veu. Cal que en cantar la veu sigui neta i sense tensió i que la respiració sigui flexible i llarga, l'articulació clara i l'afinació justa i cal que tot això estigui al servei de l'expressivitat. El que jo busco quan canto és poder comunicar alguna cosa.

Has fet coses conjuntes amb el teu marit? [ens referim al clarinetista Oriol Romaní]. Hem fet música junts en alguns casaments, en trobades familiars. Professionalment, ell fa els seus concerts i jo les meves activitats variades, cadascú fa la seva. I la Coral la Nau és

l'única activitat musical que fem plegats de manera regular i continuada.

Tu també estàs relacionada amb l'Escolania de Montserrat. Sí. He estat anys fent de professora a l'Escola de Pedagogia Musical de Terrassa per a mestres que es basa en el mètode del Pare Ireneu Segarra, monjo de Montserrat, amb qui tenim una bona amistat. Ell va elaborar un sistema d'ensenyament de la música, després d'observar el que es feia per tot Europa. Finalment va adaptar bàsicament el sistema Kodaly que és el que s'utilitza a Hongria. Parteix de les cançons tradicionals que són

considerades la llengua materna musical de l'infant i d'aquest material se n'extreuen els elements que seran objectiu d'estudi. Té altres trets característics que el defineixen com a mètode. El pare Ireneu anava madurant aquest mètode a l'Escolania de Montserrat, però cap als anys setanta un equip d'especialistes de música es va interessar per adaptar-lo per a les escoles de primària. Va ser a partir d'aquesta demanda que es va

fundar l'Escola de Pedagogia Musical amb seu a Terrassa.

És fonamental la formació musical per a una persona? Sí. Tothom hauria de tenir una formació musical bàsica. Hauria de ser un dret com ho és llegir i escriure. Realment, pel que fa a la formació musical, estem a les beceroles. Els nens van a les escoles de música perquè a les escoles primàries no aprenen prou. A l'educació infantil -fins a sis anys- no hi ha especialista musical i n'hi hauria d'haver. O bé els mestres de llars d'infants i parvularis haurien de tenir una formació musical més adequada. A partir dels set anys sobre el paper està millor, però a la pràctica els especialistes tampoc solen tenir la formació suficient. Realment les perspectives no són gaire bones.

Moment de l'assaig a la rectoria vella

RICARD ESTOL

"Tothom és capaç de cantar. Amb aquesta capacitat s'hi neix"

Concentració i silenci abans de començar l'assaig

RICARD ESTOL

I a Sant Pol tu ets la fundadora i directora de la Coral La Nau. Per què et vas decidir a fundar aquesta coral? Perquè l'Oriol [es referix al seu marit] em feia de corcò. A mi em feia mandra d'embolicar-me en una feina més, però com que ell i la Beneta Vila es van comprometre a col·laborar-hi, m'hi vaig embrancar. Jo en sóc la directora musical, però som tots tres qui portem la coral. De fet, des dels 14 anys dirigeixo cors fora del meu horari laboral, per plaer, sense cobrar, per col·laborar. Coincideix que Sant Pol té una bona tradició coral i d'alguna manera s'està continuant. Els grans tenim la responsabilitat de plantar llavors en els nens.

Estàs contenta dels resultats fins ara aconseguits amb la Coral? Sí. Ara estem en un moment molt bo per a la coral. Estem recollint els fruits dels anys anteriors de feina intensa. Són uns fruits que em satisfan pels objectius que jo tenia. Tenim la sort que ara a la coral hi ha nens que els agrada cantar de debò. Tenim un grup de tretze nois i noies que quan canten junts estan molt unificats i fan una sola cosa. Enguany n'han començat sis més.

I quin és el teu secret per aconseguir els bons resultats assolits per aquesta Coral? En els assajos jo els demano concentració i que treguin de dins tot el que tenen de bo. Busco que cantin implicant-s'hi al màxim. Actualment estem acostumats a que ens ho donin tot fet. Els nens solen cantar a l'assaig saturats i esperen que

tu els donis alguna cosa. Poc a poc han anat aprenent que a la Nau no només vénen a esbargir-s'hi una estona tot cantant. Saben que el resultat col·lectiu és fruit d'un aprenentatge, d'una actitud, d'una implicació personal i això els exigeix concentració i entrega. Com en tot procés de creació.

Participes d'alguna manera -tu o la coral la Nau- en el moviment coral català? Sí. La coral La Nau és membre del Secretariat de Corals Infantils de Catalunya, que alhora és membre de la Federació Catalana d'Entitats Corals, que engloba tot el moviment coral. El Secretariat de Corals Infantils el formen uns 115 cors. Hi ha uns punts que ens defineixen: som cors oberts a tothom, mixtos, sense fer seleccions, voluntaris i extra-escolars.

I quines activitats organitza aquest secretariat? Ens trobem amb els altres cors del secretariat -pot ser a nivell comarcal o a altres nivells- i cantem junts una vegada l'any. Aquest any precisament ens hem trobat tots junts en una gran cantada de més de 4.000 nens al Palau Sant Jordi de Barcelona. La trobada fou l'11 de maig.

Ben segur que no és poca la feina que està fent la Margarida a Sant Pol, sobretot treballant a la Nau o col·laborant en alguna altra activitat com els Pastorets. Cal agrair-li sincerament aquest temps que dedica de manera altruïsta a formar joves a través del cant i a intentar recuperar una tradició local ben rica. Una feina que a ella l'omple de satisfacció. A banda, però, de corals, estem convençuts que la Margarida se sentiria satisfeta si el seu exemple o si aquesta entrevista anima a la gent a cantar en la seva vida diària una mica més, a treure tot allò que -tal com diu ella- tenim de bo i possible dins nostre.

RICARD ESTOL

No ho perdem tot

L'ENS núm. 18(*), ves per on, ja som majors d'edat ... o no?, i això, teòricament, hauria d'implicar un canvi (o no). De moment sembla ser que el consell de redacció m'ha fet cas i m'ha canviat de pàgina (any nou vida nova).

Però jo, tot i la mandra que suposa engegar després de les festes de Nadal, continuo amb el meu recull de mots nogensmassa exemplar però sí que curiós.

Qui més qui menys s'ha menjat el gall, l'ha paït, i fins hi tot ... l'ha evacuat. Síntoma inequívoc de que la vida continua. Igual que continua també aquesta revista i, amb ella, aquesta, la nostra secció:

- **aixarrencar**, "espatarrar"; obrir-se de cames. Per luxuriosos que sembli, aquest mot és freqüentment utilitzat a les nostres contrades.

No surt al diccionari normatiu.

- **llafró**, "marrano"; persona bruta, deixada i sarnida com n'hi ha poques, ... o potser no tant poques.

Tampoc surt al diccionari.

f.f. Au Vadó, no siguis Llafró i dutxa't, que véns de pescar resons i així, jo, no vinc a Can Barça.

- **travanqueta**, "zancadilla"; acció de posar algú una cama

creuada amb la d'un altre (que camina, corre, lluita, etc.) per privar-la de moure's i fer-la, així, caure al terra.

Sens dubte és un mot que deriva de la paraula "traveta" que prové de "trava".

f.f. el van fer caure fent-li la travanqueta ... pobret!

- **mumurota**, "esperpento"; persona o animal, gros i talòs, que ens imposa respecte i temor, sobretot als vespres.

No surt al diccionari normatiu.

- **gepar**, "dar pelotazos"; jugar a tirar-se amb força una pilota a l'esquena els uns als altres.

Curiosament sí surt al diccionari.

- **màrfega**, "vago"; sac gros de palla, espart, etc. que serveix de matalàs. Home gros, patós i malgirbat.

f.f. ell- del fill d'en Pep no en farem res de bo

ella- si noi, es un màrfega.

- **potiner/a**, "basto /a"; que fa coses que embruten. Barroer/a a fer les coses.

f.f. Ricard, ets un potiner, sempre deixes els plats per rentar.

Ramonet Roca

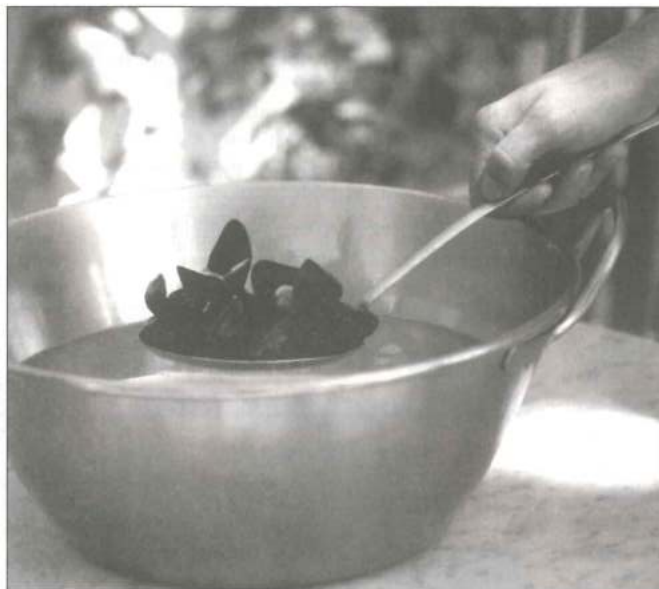
(*) Nota de la redacció: En Ramonet se'ns ha despistat. Es creu que encara estem al número 18. I això no és tot. Si seguïu llegint veureu que es pensa que encara és Nadal.

Els Musclos

Aquesta vegada la Carme Rusalleda ens vol engrescar a fer una sopa de musclos, amb arròs i fideus

Sovint m'he adonat que, en el nostre cuinar quotidià, els musclos, la majoria de les vegades, són només l'acompanyant d'altres peixos. Podem prendre per exemple un arròs a la cassola, on, en moltíssimes ocasions, el pobre musclo només hi fa la trista figura de decorar i donar contrast de color amb la seva clova negra. I, en una sarsuela, passa exactament el mateix. Els musclos, alhora de tenir delicats gustos marins, són també delicats de coure. Quan ens queden excessivament cuits, només trobem a la boca una textura que jo qualificaria de flocs de paper. Una de les maneres més habituals de coure els musclos, és al vapor. El vapor és una excel·lent tècnica per poder-los obrir i després menjar los "tal-com", o amanir-los i adobar-los amb la salsa que tinguem costum.

Un dia que us vingui bé, hauríeu de provar una altra forma d'obrir-los. M'explicaré. Es tracta de posar una cassola o bol gran al foc, només amb aigua. Quan arrenca el bull, hi tireu només unes deu peces, (evidentment, netes, rascades i desbarbades). Deixeu que bullin i, als pocs segons, observareu que es comencen a obrir un xic. Els retireu de dins l'aigua i n'hi tireu un altre grapat. I així amb tota la quantitat de musclos que tingueu per coure. Després, comprovareu que els podeu acabar d'obrir amb facilitat i els reserveu amb clova o sense, depèn del que desitgeu fer. Però notareu que la cocció que haureu obtingut és més suau que la de l'altra tècnica que practicàveu. S'obtenen uns musclos quasibé crus que, llavors, si voleu ajuntar-los a l'arròs o la sarsuela que abans esmentava, en contacte amb el suc bullent, no els tingueu més de mig minut. D'aquesta

RICARD ESTOL

Els musclos tenen delicats gustos marins i són també delicats de coure.

forma, el musclo, en textura, sabor i aromes, competirà elegantment amb els altres components del plat que realitzeu. Us voldria engrescar a fer una sopa de musclos, amb arròs i fideus. Quantitats orientatives per a 4 persones: Obriu de la forma abans explicada un quilo de musclos, llenceu les cloves, però reserveu l'aigua de dins dels musclos que haureu obtingut en obrir-los. Coleu-la en un colador fi i reserveu-la. En una olla i amb oli d'oliva feu-hi enrossir una ceba picada fina, afegiu-hi dos tomàquets ratllats sense llavors, deixeu confitar el sofregit i ajunteu-hi un gra d'all picat ben petit i un ramet lligat, compost de tres branques de julivert, mitja fulla de llozer i

una punta de bitxo. Poseu-hi l'aigua dels musclos i un litre més d'aigua bullent, deixeu-ho a foc viu durant 2 minuts i poseu-hi 100 grams d'arròs. Passats 5 minuts més, hi poseu 100 grams de fideus gruixuts, deixeu que cogui tot 10 minuts més. Tasteu-ho de sal i pareu la cocció. Fora foc, incorporeu-hi els musclos reservats. Assaborireu una sopa rústica, però amb la finesa que aconseguireu amb la poca cocció que tenen

els musclos. La seva carn quedarà fina i melosa i el seu gust marí i intens, conservat en cuinar amb cura i respecte un producte tan delicat com és el musclo.

(Si teniu algun dubte, o no ha quedat prou clar algun punt de la recepta, no dubteu a trucar-me al telèfon 760.06.62).

En el proper número, LES PERES FARCIDES DE SANT JAUME. Les tindrem a punt. Us hi espero des de la meva cuina.

Carme Rusalleda

Restaurant - Terrassa - Bar

Av. Dr. Furest (platja). Tel. 760 06 54 - SANT POL DE MAR

**VIDRIERIA
SANT POL, S.L.**

- Alumini en general
- Vidres i miralls
- Mampares de bany
- Marcs a mida

Passatge del Mar, 2
Tel. i fax 760 06 93
08395 SANT POL DE MAR

Natura Santpolenca: l'aigua

El propassat 5 d'abril tingué lloc la jornada de l'aigua al Museu. S'obrí amb la ponència de Joandomènec Ros, catedràtic d'Ecologia, que parlà del mar: contaminació (hidrocarburs, metalls pesants, lixivis d'abocadors, depuradores, emissaris, etc.), esgotament de les pesqueries mundials i canvis als ecosistemes (davant el Sàhara occidental ja no s'hi pesca lluç, sinó pops, que són carronyers; als llocs que hi ha davant Barcelona procedents del Besòs hi han proliferat uns cucs que acumulen metalls pesants reintroduint-los a la xarxa tròfica que anirà transmetent-los i acumulant-los arribant de nou fins a nosaltres; entrada d'espècies alienes al Mediterrani pel canal de Suès des de fa un centenar d'anys; proliferació de l'alga assassina que ja ha arribat a les Balears; etc.). Bàsicament parlà dels problemes actuals del mar transmetent una imatge dinàmica d'aquest, de canvi, d'inestabilitat i de preocupació de cara al futur, que no sabem com serà.

Posteriorment, Joan Manel Riera, de l'Escola de Natura del Corredor, passà unes diapositives de l'estat de diferents rieres del Maresme i de la seva problemàtica: manca de cabal per sobreexplotació dels pous, lloc d'abocaments incontrolats de deixalles i runes domèstiques i industrials, aigües residuals urbanes alliberades sense cap tractament, impermeabilització del terreny per pavimentació o hivernacles, conversió de l'espai natural en aparcament per a cotxes, transvasaments internacionals per motius suposadament polítics, etc. Després guià una passejada per la riera, fins al camp de futbol, en què comentà la vegetació, els ocells i les terres que porta la riera: l'estat és acceptable perquè aquest hivern ha baixat alguns dies, l'ha netejat i ha permès desenvolupar la vegetació, però la mà de l'home l'ha "netejat" més del compte eliminant la majoria dels arbres de

ribera que provocaven molèsties de tipus al·lèrgic.

A la tarda Jordi Cerdà, professor de literatura medieval, comentà el paper del mar a les Cantigas de amigo ubicades a la riera de Vigo en època medieval: el mar com a vehicle de comunicació infinit que porta notícies de l'estimat que és lluny a la dona que espera a la riba. També parlà d'altres atributs del mar: el poder viril i fecundant que té a la matinada de Sant Joan utilitzat per dones amb problemes de fertilitat, etc.

**Joan Manel Riera
guià una passejada
per la riera
comentant la
vegetació, els ocells i
les terres que aquesta
porta.**

Tot seguit, Bet Figueres passà unes diapositives mostrant l'ús que l'home fa de l'aigua en diferents cultures (jardins, rec, etc.) i d'efectes de l'aigua a la natura (erosió, relleus impressionants, etc.).

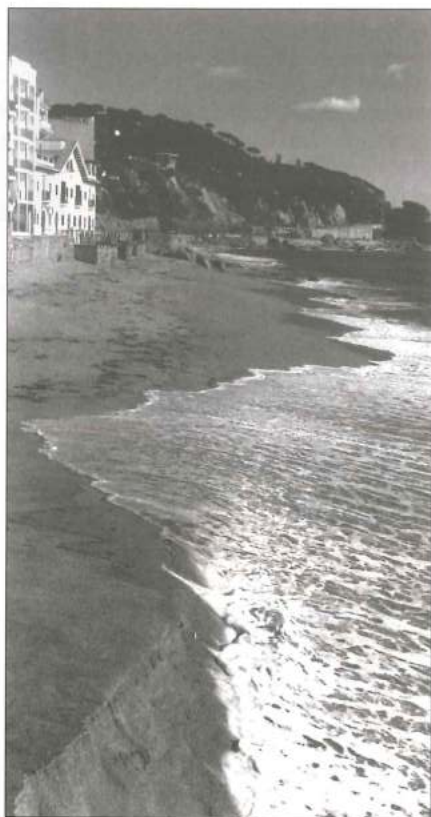
Finalment una taula rodona amb membres de diferents col·lectius tancà la jornada. Es parlà sobretot dels problemes que presenta l'aigua de consum domèstic a casa nostra. El debat derivà aviat en una crítica a la gestió que es fa de l'aigua, la seva qualitat i quantitat sobretot. Un tema recurrent i que s'anà accentuant fou el qüestionament que es féu de l'acció dels governants i fins i tot de tot el sistema democràtic. Ara bé, com si d'una política de cartes es tractés, ningú amb càrrec polí-

tic, que hi eren, va ensenyar els seus naips, només va insinuar l'ideologia i algun mèrit del seu partit.

En conclusió, la jornada va ser molt atractiva, començant per la construcció de suro que simulava la riera de Sant Pol, original obra dels amics de les arts, seguint per la qualitat i alt nivell dels ponents que van intervenir i acabant per l'assistència del públic que va mostrar el seu interès i preocupacions pel líquid vital.

Pere Roura.

Nota: Els Amics de les Arts tenen previst editar els textos de les diferents intervencions.

RICARD ESTRO

Cortinatges Sant Pol d'Alfons Panadès

Carrer Bonavista, 29
08395 SANT POL DE MAR
Telèfons 760 02 57 / 886 10 69

AIGUA • GAS • ELECTRICITAT • CALEFACCIÓ

C. Herois de la Fragata Numància, 4-6
08395 Sant Pol de Mar
Tel. 760 22 59
Tel. mòbil 908 44 27 66

L'alcalde explica que al març s'aprovà el pressupost municipal i es detén a justificar la despesa per mantenir un Sant Pol net, tot denunciant als infractors de les míni-

mes normes d'higiene i netedat del poble, especialment als responsables que els excrements dels gossos quedin pels carrers.

Un pressupost per a tots els Santpolencs

A primers de març, el Ple del Consistori va aprovar el Pressupost per a l'any 1997. A l'hora de preparar-lo, com sempre, es va tenir cura de dotar les corresponents partides amb l'import per a les despeses previstes, a fi d'atendre tots els serveis necessaris per mantenir la nostra vila ben endreçada, neta i amb condicions perquè faci goig. No cal dir que això val diners; els que, en sortir de les arques de l'Ajuntament, paguem tots els santpolencs. Per tant, tots contribuïm al fet que Sant Pol mostri un aspecte agradable, per satisfacció dels que hi vivim i admiració dels que ens visiten. Però dissortadament existeix un cúmul de fets i situacions provocats per gent poc escrupolosa que, en contravenir les regles mes elementals d'una bona convivència i sentit comú, fan que sovint els nostres carrers, places i jardins mostrin un aspecte deplorable i fastigós en estar plens d'excrements de gossos, papers escampats per terra -en no ser prou usades les papereres que en grans quantitats existeixen-, bosses d'escombraries deixades al carrer a deshora -amb algunes d'elles rebentades pels gats amb el consegüent escampall-, jardins malmesos, etc.

Diverses vegades m'havia queixat d'aquests mals comportaments per part dels seus autors, els qui amb la seva actitud no deixen de mostrar una falta de respecte i menyspreu vers els altres, que som la gran majoria. Tant costa fer les coses pensant que no estem sols i, per tant, actuar sempre de manera correcta i educada?

D'entre tots els despropòsits vull remarcar-ne un que sobressurt. Es tracta de la proliferació d'excrements de gossos. Per altra part, és el més detestable. Res a dir en contra dels que posseeixen un animal de companyia. Però cal que el cuidin i el tractin degudament i, a més, a l'hora que l'a-

nimal ha de fer les seves necessitats fisiològiques, cal que l'amo tingui cura de no fer-lo defecar pel carrer, com si aquest fos un "coto" privat, o com a mínim reculli la femta sense deixar-ne rastre, cosa que molts no fan. El carrer és de tots, i per a tots i per això

La vida i tarannà actuals exigeixen tot un cúmul d'actuacions municipals que fa pocs anys no es prestaven.

el volem net, i per això, com he dit, a l'Ajuntament li costa diners. Els guàrdies tenen ordres de reprimir i multar a tot aquell que no actua correctament en aquest sentit. El que passa és que tots aquells que no tenen cap mirament en com i on "evacua" el seu gos, procurin no ser sorpresos pel guàrdia; per això crec que tots ens hauríem de convertir en vigilants i denunciar sempre que veiem una incorrecció d'aquest tipus. Ben segur que d'aquesta manera s'acabaria amb aquesta plaga.

Existeixen altres tipus de comportament que també perjudiquen la bona imatge del poble i que no deixen de ser dignes de reprovació. Per a

aquests, igualment entre tots, hauríem d'intentar recriminar als infractors, fent-los entendre que les bones maneres de convivència obliguen a comportar-se amb el degut respecte amb tot i per a tot, especialment acomplint les normes.

He començat dient que a primers de març havíem aprovat el Pressupost per a aquest any; és evident que a més de preveure la despesa per mantenir la vila decorosament, també s'hi contempen les corresponents partides per atendre tota mena d'actuacions que la dinàmica de Sant Pol exigeix, i no és poc. La vida i tarannà actuals exigeixen tot un cúmul d'actuacions que fa pocs anys no es prestaven. I això comporta que a l'hora de distribuir els recursos en confeccionar dit Pressupost, hom ha hagut de filar molt prim per atendre de la millor manera tot allò que cal fer. Capítol a part són les despeses per a les dife-

rents obres majors o inversions, de les quals no en podem defugir per tal que la nostra vila no perdi el ritme de modernitat, creixement i embelliment.

Segurament que algú pensarà que no cal fer obres, que no cal donar tants serveis ni subvencionar a les moltes entitats en concepte

d'ajuda, ja que així evitaríem despesa. És respectable aquesta opinió, però els que ens encarreguem que Sant Pol estigui en les millors condicions possibles i que s'hi facin un bon nombre d'activitats culturals, cíviques, esportives i recreatives, procurem fer i oferir el millor, i mes faríem si poguéssim.

Demano, doncs, a tothom col.laboració per fer un Sant Pol cada cop més atractiu i confortable.

Francesc Pomés Roca

Més servei de la creu roja per als banyistes

Aquest any tornarà a funcionar la Caseta de Socors de la Creu Roja. Tal com l'estiu passat, estarà situada a la platja al costat de la Riera a la banda de can Villà. Aquesta caseta és cedida per la Diputació i en el seu funcionament hi col·labora l'Ajuntament de Sant Pol. Durant aquest estiu estarà en servei els dies 28 i 29 de juny, 5 i 6 de juliol, del 12 de juliol al 31 d'agost, 6 i 7 setembre i del 10 al 14 del mateix mes. Aquest any, doncs, aquest servei estarà en funcionament durant un període més llarg que l'any passat en què va estar oberta del 6 de juliol a l'1 de setembre.

Guarderia per a nens a la platja

Els banyistes santpolencs podrem gaudir també aquest estiu d'un altre servei. Ben a prop de la caseta de la Creu Roja, també a la banda de can Villà, s'hi instal·larà un parc infantil amb monitors. Els pares podran utilitzar el parc com a guarderia per als seus fills durant les hores de bany pagant una quantitat l'hora. En aquest parc els nens estaran vigilats i podran realitzar activitats lúdiques que els proposaran els monitors

La llar d'infants és molt sol·licitada

El procés de preinscripció a la Llar d'Infants pel curs 1997-98 ha confirmat que l'augment de població que està experimentant Sant Pol en els darrers temps, comporta, entre d'altres, l'augment de demanda del servei de la Llar. La Llar d'Infants Municipal, d'acord amb les seves característiques d'espai, està autoritzada per a l'admissió de 32 infants, tot i que en alguna ocasió hi ha hagut 2 ó 3 sol·licituds més i el Departament d'Ensenyament ha autoritzat l'admissió tenint en compte tant l'edat, com la distribució dels infants a les aules, la situació familiar, etc. Enguany, per a les 13 vacants que s'ofertaven s'han presentat 23 sol·licituds, de les quals 16 tenien la mateixa puntuació després d'aplicar el barem facilitat pel Departament d'Ensenyament, de tal manera que s'hauria de desestimar 10 sol·licituds. Davant d'aquesta situació, i tenint en compte el progressiu augment de població que es preveu en els propers anys, no sembla el més indicat tancar els ulls i no afrontar el repte de solucionar el problema. És per això, que des d'aquesta regidoria, després de fer una valoració amb la Comissió de Govern, s'estan mantenint les converses necessàries amb la Delegació Territorial, la Inspecció d'Ensenyament, la Direcció del CEIP Sant Pau, i l'APA del CEIP Sant Pau, amb la voluntat de solucionar la situació plantejada, i poder oferir un servei que, si bé no és obligatori, entenem que és necessari i volem oferir-lo en millors condicions que les actuals.

Francesc León
Regidor d'Ensenyament

inlingua
IDIOMES

que faràs a l'estiu...

PRIMERA ORGANITZACIÓ INTERNACIONAL EN ENSENYAMENT D'IDIOMES

ANGLÈS - FRANCÈS
ALEMANY - INFORMÀTICA
COMBINAT ANGLÈS - INFORMÀTICA

JULIOL - AGOST

IDIOMES

- Mètode propi
- Professors nadius especialitzats
- Grups reduïts

INFORMÀTICA

- Sistema operatiu (MS-DOS 6.2)
- Entorn Windows
- Ofimàtica
- Programació

Títol professional de prestigi internacional

INSCRIPCIONS OBERTES

A Calella, de 16 a 20h
Bruguera, 172 - Tel.766 14 91
CALELLA

A Pineda, de 16 a 20h
Jaume Balmes, 2 - Tel.766 14 91
PINEDA DE MAR

Primavera cultural

Hausson a l'espectacle "Poemància" al Centre Cultural

enguany el Consell de Cultura ha ofert una Primavera Cultural que s'ha celebrat al llarg de quatre caps de setmana del mes d'abril. S'encetà aquesta primavera el dissabte 5 amb l'actuació de la coral La Nau, dirigida per la Margarida Barbal. La coral interpretà algunes cançons tradicionals de pagès. Una d'elles fou representada amb un ball també tradicional per demanar la pluja, que agradà molt als assistents. El mateix dia l'Eliseu Carbonell féu una xerrada sobre Josep Pla i la relació d'aquest amb el món dels pagesos. Carbonell inicià la conferència donant una visió general d'aquest escriptor. L'endemà, diumenge dia 6, hi hagué una cercavila de geganters i grallers, amb balls i danses.

Al cap de setmana següent hi hagué una taula rodona dirigida per Josep Sauleda Carreras sobre el tema "La nostra agricultura del futur", a la sala polivalent. A la taula hi participaren Josep Riera, coordinador general del sindicat Unió de Pagesos, Josep Pla, de Sant Cebrià, i Joan Borrell, de Sant Pol, com a representants de la nostra pagesia local, Agapit Borràs, arquitecte i especialista en planificació urbanística, i Josep Maria Juhé, membre del CATAM. Els compo-

nents de la taula criticaren la manca d'un Pla General a nivell de Catalunya que concreti quin ha de ser i per on ha d'anar el creixement urbà i què cal respectar com a àrees rurals i agrícoles.

El divendres dia 18 hi hagué un concert molt familiar al Cafè del Centre, amb l'actuació de l'Eliseu Carbonell al piano i David a la guitarra. Tots dos deixaren el públic molt sorprès. El diumenge 20 hi hagué al Centre Cultural l'espectacle teatral i de màgia "Poemància", representat per Hausson, l'autor del qual és el poeta Joan Brossa.

El matí del dia 26 hi hagué a la biblioteca el Contacontes de Pep Duran. Els nens, que ompliren la sala, quedaren bocabadats davant les explicacions i representacions de Duran. Aquest sabé mantenir l'atenció dels petits al llarg dels molts contes que explicà. El mateix dia a la tarda hi hagué l'itinerari històric a càrrec de Jordi Pomés. El tema general de l'itinerari era la història de Sant Pol durant el primer terç d'aquest segle. Pomés escollí quatre llocs diferents per fer les seves exposicions en funció del tema. L'Ajuntament, el Centre Cultural, l'antiga fàbrica de Can Sauleda i el Sindicat foren els quatre llocs escollits. Els temes que en ells tractà -sempre referits al primer terç de segle- foren: en el primer la lluita política local per aconseguir el poder municipal; en el segon el catala-

Pep Duran en el seu Contacontes a la Biblioteca

Avis de la Regidoria de Cultura

S'informa des de la Regidoria de Cultura que pels volts de l'11 de setembre -s'ha d'acabar de confirmar la data amb exactitud- hi haurà un concert del cantautor català Lluís Llach. L'actuació serà al polisportiu municipal. L'última vegada que Llach va cantar a Sant Pol va ser l'estiu de l'any 1976. En aquella ocasió hi va haver un gran èxit de públic. Érem als primers temps de la transició, i el cantant estava en els seus millors moments de popularitat. El concert se celebrà al pati del Col·legi Sant Pau i vingué

gent d'arreu de Catalunya per escoltar-lo en directe. Llach, doncs, tornarà a Sant Pol després de 21 anys.

Nota informativa de l'Alcaldia

Davant del rumor que ha vingut circulant sobre que l'Ajuntament va cobrar 15.000 pessetes als organitzadors de la Trobada de l'enguany al Col·legi Públic Sant Pau el 20 d'abril passat pel fet d'utilitzar aquelles dependències, hem de sortir al pas per desmentir-ho categòricament. L'Ajuntament no va cobrar res. No s'hi val crear aquest tipus de falsedats.

nisme a Sant Pol; en el tercer la industrialització i el sindicalisme obrer al nostre poble; i en el quart la història del Sindicat Agrícola i del sindicalisme pagès a Sant Pol.

L'últim acte de la Primavera Cultural fou l'itinerari per cases de pagès i, següent, el dinar de pagès -pollastre amb samfaina- que preparà la Núria Vergés i la Maria Pomés i que es féu al Parc del Litoral. Aquest acte es realitzà el diumenge 27. Dirigiren l'itinerari Ramon Roca, Jordi Armengol i Manel Tió. Se sortí de la Plaça de l'Hotel i la primera parada fou Can Pi, on Armengol féu la seva primera exposició en la qual tractà sobre la història de les cases de pagès des de les vil·les romanes i aspectes geogràfics i arquitectònics sobre la ubicació de les cases de pagès, distribució, etc. La resta de cases visitades amb parada i explicacions foren: Can Golinons, Can Roca Pagès i Can Carreras. Al llarg de l'itinerari els especialistes com Manel Tió anaven fent explicacions de temes al voltant de l'agricultura actual a Sant Pol, la fauna i flora... o sobre cases que es veien de lluny o ja desaparegudes com Can Valmanya.

Els organitzadors de la Primavera Cultural valoren positivament el conjunt dels actes. L'element més negatiu ha estat, com altres anys, l'assistència de públic, que continua sent en general baixa. Creuen que aquest fet hauria de fer reflexionar sobre si val la pena continuar celebrant més edicions en anys posteriors, tot i que ells pensin que sí perquè, malgrat tot, ho creuen necessari per al poble i continuen estant animats per organitzar més actes l'any que ve. El Consell de Cultura vol expressar el seu agraïment a tots els participants i col·laboradors de la Primavera Cultural i fan saber que estan oberts a tothom que vulgui fer suggeriments sobre qualsevol tema relacionat amb la cultura a Sant Pol.

Programa d'orientació i inserció laboral

A l'Ajuntament de Sant Pol de Mar hi ha un servei d'Orientació i Inserció Laboral (en conveni) amb la Diputació de Barcelona) on:

- S'informa sobre el mercat laboral.
- S'orienta professionalment.
- Es fan tallers sobre tècniques de recerca de feina.
- Es gestionen ofertes a través de la borsa de treball.
- Per a més informació, contacteu amb la Sra. Marta Frigola a l'Ajuntament.
- El núm. de telèfon és: 760 04 51

La pista polisportiva és de titularitat municipal, però l'Ajuntament està obligat a cedir-la els mesos d'hivern

per a "garatge" d'embarcacions. A canvi, el Club construirà per al poble una altra pista al Parc del Litoral.

Se signà el conveni amb el Club Nàutic

Finalment, després de mesos de negociacions, i tal com ja avançava el nostre alcalde Francesc Pomés en el seu article de l'ENS de d'octubre de l'any passat, s'arribà a un acord amb el Club Nàutic. El 18 d'abril passat es va aprovar en el Ple, amb el vot a favor dels grups Convergència i Unió i el Partit dels Socialistes, el conveni amb el susdit Club sobre la polèmica pista polisportiva. Esquerra Republicana s'abstingué i el representant d'Iniciativa votà en contra.

Segons aquest conveni, la pista polisportiva serà finalment de titularitat municipal, però l'Ajuntament haurà de cedir-la al Club Nàutic perquè l'utilitzi de "marina seca", durant els mesos d'hivern, és a dir, que hi puguin posar-hi les embarcacions durant aquesta època, donat que no disposen de més espais per col·locar-les. El Club, com a compensació al poble per utilitzar la pista durant uns mesos, pagarà la construcció d'una altra pista polisportiva al Parc del Litoral.

RICARD ESTOL

El Tint haurà d'instal·lar el gas immediatament i en un termini màxim de quatre anys haurà de traslladar-se

fora del nucli urbà de Sant Pol.

L'Ajuntament i Tints Carbonell arriben a un acord i signen un conveni

El passat 11 d'abril l'alcalde de Sant Pol, Francesc Pomés, com a representant de l'Ajuntament, i Jordi Carbonell Roura i Baldomer Carbonell Pascual com a representants del Tint, van signar un conveni pel qual aquesta empresa té un màxim de quatre anys per traslladar-se i s'obliga a introduir en les seves actuals instal·lacions una sèrie de mesures

correctores i de seguretat industrial que resultaren de l'informe emès per l'enginyer Sr. Bantí. Algunes d'aquestes mesures són les següents: la fàbrica haurà de substituir immediatament la utilització del fuel-oli per gas natural; el Tint haurà de dur a terme un estudi de transmissió sonora als habitatges dels veïns més afectats i haurà de garantir-se que el nivell de sorolls

no excedeixi de 30 dBA; el Tint haurà de prendre les mesures que se li exigeixin en el Pla d'Autoprotecció per a la prevenció d'incendis. Una vegada executades i autoritzades per l'Ajuntament la posada en funcionament de les mesures exigides, es duran a terme inspeccions periòdiques per part dels Serveis Tècnics Municipals.

Segona jornada de tennis taula a Sant Pol de Mar

El passat diumenge 13 d'abril va tenir lloc al Polisportiu Municipal aquesta festa del tennis taula, que esperem que amb el temps es converteixi amb una tradició.

Una de les partides de la Segona Jornada de Tennis Taula: Figueras contra Xumetra

En l'edició d'enguany si bé un cop més ens hem de queixar de la poca resposta dels nens i nenes de Sant Pol, ens congratulem de la bona rebuda que va tenir la categoria Open en la que vàrem comptar amb un bon nombre de participants i nivell.

Les classificacions finals a cada categoria varen ser les següents

CAT. ALEVÍ

- 1.- Sergi Gallego
- 2.- Gonzalo Martínez
- 3.- Jordi Mas
- 4.- Ernest Piqueras

CAT. INFANTIL

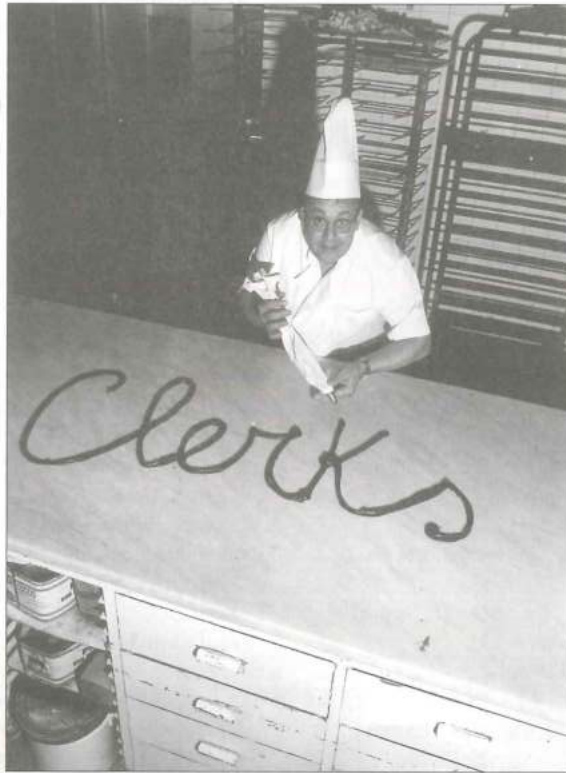
- 1.- Josep Carbajo
- 2.- Marc Homs
- 3.- Albert Algorra
- 4.- Marta Rodríguez

CAT. OPEN

- 1.- Rafael Carbonell
- 2.- Josep Rifa
- 3.- Carlos País
- 4.- Sergi Nieto

“Clerks”

Aquest cop, us oferim una mostra de l'exposició fotogràfica dedicada als comerciants, organitzada pel Cine-Club Murtra en motiu de la projecció del llarmetratge “CLERKS”

Pastisseria Sauleda

L'estanc

Finques Sauleda

Notícies breus

12 de febrer La Generalitat encara no ha decidit si la pista de La Punta serà de l'Ajuntament.

16 de febrer "Dóna'n una mica". Donació de sang.

16 de febrer Si vols actuar al Xou, cal inscriure's a J. Pera.

12 de febrer Xerrada-col.loqui sobre les pensions, a l'Esplai.

12 de febrer Curs de pintura sobre roba, tècnica italiana. Angelina Torné.

14 de febrer Els policies de Sant Pol i Sant Cebrià entreguen les armes a la Guàrdia Civil.

15 de febrer Xerrades i col.loquis a la botiga Herbes.

15 de febrer Classes de primària (de 1er a 6è). Professora Maria Pilar.

16 de febrer Futbol. Punto Nuevo 2 - A.C. Sant Pol 1.

20 de febrer Taller d'anglès a Ca l'Artur.

22 de febrer Oriol Romani interpreta Brahms i Schumann.

22 de febrer Curs de monitors i de directors. Ca l'Artur.

23 de febrer Futbol. Rocamar 1 - A.C. Sant Pol 5. Molt bon resultat.

24 de febrer Un veí del carrer Sant Pau denuncia Tints Carbonell.

28 de febrer Cine-club Murtra. "Denise te llama", Centre Cultural.

28 de febrer Taller de tarot. Botiga Herbes.

2 de març El Cor Germanor està preparant diferents actes per a la celebració de seu 50è aniversari.

2 de març Futbol. A.C. Sant Pol 3 - U.D.Llantiense 1.

6 de març Sopar tertúlia amb Àlex Gorina sobre la pel.lícula "Denise te llama". Restaurant Xaloc.

7,8,9 de març Xou 97 (3 representacions) al Centre Cultural.

9 de març Futbol. F.C. Pineda 0 - A.C. Sant Pol 5. Fantàstic resultat al camp contrari.

15 de març Exposició d'olis i aquarel.les de Salvador Castellà. Esplai.

14 de març L'Institut de Batxillerat de Calella fa teatre a Sant Pol.

15 de març Futbol. A.C. Sant Pol 1 - A.D. Verdiblanca 1.

18 de març Sortida al teatre Condal per veure l'obra "Políticament incorrecte".

20 de març Sortida de l'Esplai al Pallars i la Noguera.

21 de març Cine-club Murtra. Pel.lícula "Cuando cae la noche".

21 de març Exposició de pintura de Joana Albareda. Restaurant La Casa.

22 de març Exposició d'olis de Joan i Anna Torner. Centre Cultural.

22 de març Inauguració de la botiga "La Bruixa", de mobles i objectes antics.

22 de març Exposició AIGUA. Amics de les Arts. Museu.

25 de març Assemblea general de socis de l'Esplai.

27 de març Campionat Social de petanca de l'Esplai.

30 de març Nit del Pop-Rock Català. Centre Cultural.

30 de març El Cor Germanor canta caramelles pels carrers del poble.

29 de març Se celebren les Festes Religioses de Setmana Santa amb bona participació dels fidels.

31 de març Concert amb la Wythenshaw Wine Band. Sala Polivalent.

1 d'abril Primavera Cultural 1997. Dia 5: coral "La Nau" i xerrada d'Eliseu Carbonell sobre Josep Pla. Dia 6: cercavila dels geganters i grallers, amb balls i danses.

5 d'abril XXIIè Festival de Jazz de Sant Pol. Memorial Jordi Fàbregas. Dies 4, 12 i 19 d'abril.

5 d'abril Jornada de l'Aigua. Diferents actes al Museu. Amics de les Arts.

6 d'abril Futbol. A.C. Sant Pol 5 - Racing Badajoz 0. Bon resultat.

11 d'abril Cine-club Murtra. Pel.lícula "Antonia's Line".

12 d'abril Primavera Cultural. Taula rodona: la nostra agricultura del futur.

13 d'abril Futbol infantil. A.C. Sant Pol 0 - R.C.D. Espanyol 14.

12 d'abril Jazz a Sant Pol. Dixie Drac Sextet.

13 d'abril Sortida a la Serra del Bestrecà. C.E.S.P.

13 d'abril Colla de Geganters. Sortida a Barcelona.

13 d'abril Futbol. Sant Miguel C 1 - A.C. Sant Pol 6. Fantàstic resultat.

18 d'abril Primavera Cultural. Recital de cançons. Cafè El Centre.

20 d'abril Primavera Cultural. Hausson-Poemancia, de Joan Brossa.

20 d'abril Futbol. A.C. Sant Pol 2 - Santa Susanna 0.

26 d'abril Primavera Cultural. Comptes-contes, per Pep Duran. Itinerari històric a càrrec de Jordi Pomés.

27 d'abril Primavera Cultural. Itinerari per cases de pagès i dinar de pagès.

Jaume Martí i Valls "Monteis"

7è cicle de concerts d'estiu de Sant Pol de Mar. Juny-juliol 1997

dissabte 14 de juny a les 10 de la nit a l'església parroquial

Cor Aura
direcció: Mireia Barrera
-obres de Brahms, Holst, Josep Vila i altres

divendres 20 de juny a les 10 de la nit a la Sala Polivalent

Josep Bassal, violoncel
Anna Ferrer, piano
-obres de Gaspar Cassadó i arranjaments de Cassadó sobre obres de Frescobaldi, Couperin, Schubert, Borodín, Paderewsky, Laserna i Granados

dissabte 21 de juny a les 10 de la nit a la Sala Polivalent

Joan Plaja, clarinet
Ramon Aragall, fagot
Lluïsa Viñas, piano
-obres de CPE Bach, Hurlstone, Poulenc i Glinka

dissabte 28 de juny a les 10 de la nit a l'ermita de Sant Pau

Quartet de corda Glinka
Oriol Romani, clarinet
-obres de Brahms

dissabte 5 de juliol a les 10 de la nit a l'ermita de Sant Pau

Sara Parés, flauta de bec
Lluïsa Casso, flauta travessera barroca
-obres de Telemann, Quantz, Carl Stamitz i Hotteterre

dissabte 12 de juliol a les 10 de la nit a l'ermita de Sant Pau

Roser Garrell, soprano
Antoni Trigueros, tenor
Alfred Fernández, viola de mà
-Música i poesia al Segle d'Or espanyol
obres de Juan del Encina, Alonso de Mudarra, Diego Pisador, Francisco Guerrero, Juan Vázquez i Luïsa de Narváez

Organitza coral La Nau, amb el suport de l'Ajuntament de Sant Pol de Mar, la Generalitat de Catalunya i la Diputació de Barcelona, i la col.laboració de la parròquia, el Centre Cultural i els Amics de les Arts.

Mig hivern i començament de primavera molt secs

Març 1997
Cap dia de pluja

Abril 1997
Dia Litres
17.....8
18.....3
19.....17
20.....14
Total.....42

Durant els mesos de febrer i març no va caure ni una gota. Hem estat 78 dies seguits sense veure la pluja. És bastant excepcional. El gener havia començat amb bon peu quant a aigua, però aquesta es va estroncar de seguida. Els 42 litres de l'abril no han estat suficients ni molt menys per recuperar el perdut en els dos mesos anteriors. Per altra banda, pels dies que portem del mes de maig -escrivim aquestes línies el dia 16- no sembla que aquest any es distingirà per ser plujós. Només van caure 2 litres el dia 7 i algunes gotes, de quantitat inapreciable algun dia més. La riera, doncs, continua sense aigua, i tot fa preveure que haurem d'esperar les estimades pluges tardorals per veure-la baixar novament de manera un xic continuada.

Tal com havíem promès, presentem avui el quadre -o quadres- sencers dels 39 anys de recollida de pluja a l'observatori de Can Roca Pagès per als amants de les estadístiques. Hem volgut presentar aquestes dades classificades per anys i per nombre de litres per tal que en pogueu fer una millor lectura. En el número anterior de l'ENS ja vam fer alguns comentaris sobre aquests resultats. Ara només recordarem que la mitjana de litres en els 39 anys és de 607 anuals. És, aproximadament, la mitjana que es considera normal a la nostra comarca. Per altra banda, cal posar èmfasi en què aquests quadres que presentem sobre pluges no fan pensar que actualment ploqui menys que abans -almenys menys que tres dècades enrera- si bé el 1994 i 1995 estan inclosos dins els 10 anys més secs dels 39 analitzats. Però tampoc formen aquests dos anys el bienni més sec d'aquests 39. El 1973-74 encara va ser més sec; i quant a triennis, el 1964-65-66 ha estat fins ara el més sec des del 1957. I si disposéssim de dades d'anys anteriors -tal com tenen moltes poblacions- arribaríem a les mateixes conclusions. La memòria "històrica" personal a vegades enganya.

Any	Litres	1985	633	1975	521
1957	541	1986	549	1989	532
1958	472	1987	710	1957	541
1959	778	1988	588	1990	548
1960	701	1989	532	1986	549
1961	334	1990	548	1984	580
1962	897	1991	774	1988	588
1963	825	1992	715	1993	591
1964	372	1993	591	1968	603
1965	486	1994	459	1985	633
1966	404	1995	335	1979	679
1967	755	1996	692	1972	691
1968	603			1996	692
1969	917	Any	Litres	1960	701
1970	443	1973	314	1987	710
1971	951	1961	334	1992	715
1972	691	1995	335	1967	755
1973	314	1964	372	1991	774
1974	462	1978	377	1977	777
1975	521	1966	404	1959	778
1976	450	1981	407	1963	825
1977	777	1970	443	1982	865
1978	377	1976	450	1962	897
1979	679	1994	459	1969	917
1980	466	1974	462	1971	951
1981	407	1980	466		
1982	865	1958	472		
1983	482	1983	482		
1984	580	1965	486		

50è aniversari del Cor Germanor

El dia 28 de març, Divendres Sant, amb la penjada de banderoles commemoratives del cinquantè aniversari a diferents balcons dels carrers de la vila, va començar la celebració pública d'aquest important aniversari del nostre Cor Germanor, del qual l'ENS ja se'n va fer ressò dedicant un monogràfic a aquesta entitat en el nostre número 14 de l'any passat. El diumenge 11 de maig, dintre també del programa d'activitats d'aquesta celebració, hi hagué la diada commemorativa del can-

taire i l'antic cantaire. Aquesta diada consistí en una missa d'acció de gràcies a l'Església Parroquial i, acabada la missa, l'actuació del Cor Germanor, durant la qual va tenir lloc el lliurament d'un record als vuit cantaires fundadors del Cor. Seguidament els antics cantaires -els que en alguna ocasió van ser membres del cor, però ara ja no en formen part- van pujar al presbiteri per cantar, tot plegats -els antics i els actuals- unes cançons. La presentació de l'acte va ser a càrrec d'en Xavier Tarridas Vidal i en ell es féu el repartiment del butlletí que ha editat el Cor en motiu d'aquest aniversari.

Dintre també del programa d'actes que organitza el Cor aquest any, el 31 d'aquest mes de maig a la set de la tarda a la Sala Polivalent, hi haurà l'acte central del 50è aniversari amb la participació de l'historiador Josep M. Ainaud de Lasarte, Mn. Joan Carreres Pera i l'alcalde Francesc Pomés. Acte seguit als parlaments, es projectarà el video titulat "50 anys d'història".

Del dia 3 al 15 de juny a l'Esplai hi haurà una exposició fotogràfica i documental sobre la "Trajectòria del Cor Germanor al llarg de la història", la qual constarà de

documents inèdits de la fundació, programes, recull de fotografies de les cantades, excursions i altres records.

El dia 7 de juny, a les 10 del vespre a l'Església hi haurà la V trobada de corals del Maresme, de la Federació de Cors de Clavé, amb la participació de la Coral Canti d'Or, d'Argentona, la Coral Joventut Tianenca, de Tiana, la Coral L'Esperança, d'Arenys de Mar i el Cor Germanor, de Sant Pol. En dates encara per confirmar, entre l'octubre i el novembre, se celebrarà la Trobada "Retorn Planenc" i el Sopar de cloenda del 50è aniversari. Felicitats al nostre Cor Germanor per aquesta important efemèrides.

AVIS: Tots els que hagueu escrit el vostre article amb disquet per a aquesta revista podeu passar-lo a recollir a les oficines de l'Ajuntament. S'acceptaran articles per al pròxim número de l'ENS fins al 20 de juny. Aquest cop sense cap mena de pròrroga. Els articles es poden deixar a l'Ajuntament a nom de la revista. Han d'estar escrits a màquina. **Si escriviu amb ordinador us agraïm que ens deixessiu l'article escrit en WordPerfect 5.1. per a Windows, o bé, si és fet amb qualsevol altre programa de tractament de textos, guardat en l'opció Sólo texto/Only text, a part d'imprès sobre paper.** El disquet el podreu recollir després que surti publicada la revista. Per altra banda cal que indiqueu també el vostre número de telèfon per si tenim algun dubte sobre l'escrit. Advertim alhora que no s'accepten anònims. Igualment l'ENS ha de conèixer la identitat del qui vulgui publicar algun article amb la signatura d'un pseudònim.

Els cantaires guardonats, fundadors del cor i actuals cantants: d'esquerra a dreta: Manuel Ramon, Llorenç Fugassot, Joan Serra, Josep Vergès, Joan Figueres, Francesc Folch i Antoni Roura.

RUSCALLEDA, S.A.

**EXCAVACIONS,
TRANSPORTS
I TREBALLS
AGRÍCOLES**

Av. Maresme, 9 — Tel. i Fax 763 10 12 — 08396 SANT CEBRIÀ DE VALLALTA

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ I DECORACIÓ

Amargant

GRAN EXPOSICIÓ DE:

- BANYS
- BANYERES D'HIDROMASSATGE
- CUINES
- LLARS DE FOC

TOT PER A LA CONSTRUCCIÓ

DISTRIBUCIÓ DE MATERIALS:

PORCELANOSA

VENIS
CERÀMICA DE ELITE

ZIRCONIO
CERÀMICA

Ctra. de Sant Cebrià, s/n - SANT POL DE MAR - Tel. 760 01 12 - Fax 760 04 11
Santiago Rusiñol, 96 - PINEDA DE MAR - Tel. 767 14 16 - Fax 767 08 94